

AUGUSTUS 2005 - JAARGANG 31 - NUMMER 4

Hak-al

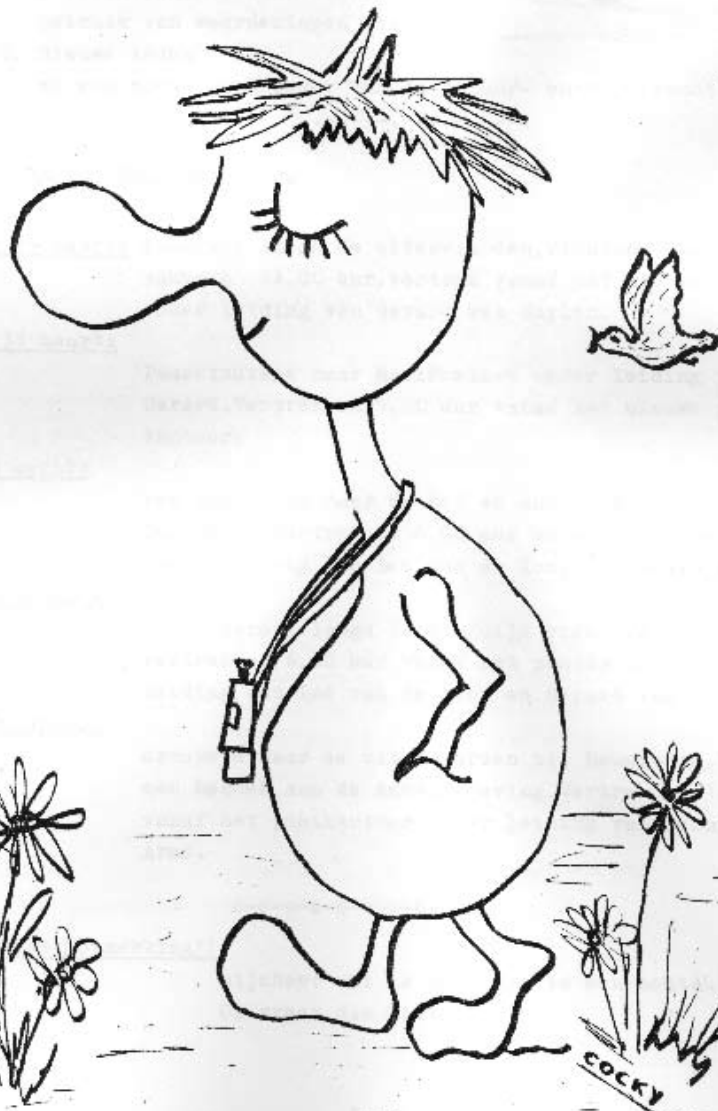
Natuur- en Vogelwacht Culemborg

NATUUR- EN VOGLWACHT CULEMBORG.

kontaktsireu:

Molenwal 45,
Culemborg (03450-5153)

26 maart 1975- no: 2.

Jubileumnummer 30 jaar NVWC

Nummer 4

Het voorblad
1ste jaargang nummer 2

Tekening:
Cocky (van Zuylen)

- 03** Van de redactie
- 05** Bijdrage Kars Veling
- 07** Arjan Brenkman
- 08** Louis van Oort
- 09** Leo van der Kooij
- 12** Eric Schuurman
- 12** Jouke Altenburg (en Loes Plaisier)
- 14** Hak-al, de geschiedenis
- 17** Jan Dirk Buizer
- 18** Guido Mauro
- 19** Gonda Baard
- 20** Yme-Jan Bosma
- 22** Mike van der Linden
- 23** Yvonne van Gils
- 24** Ellen Geleedst
- 26** Ruud Post
- 27** Frans Waroux
- 29** Yvonne Gasau
- 31** Adressen
- 32** Agenda

Colofon

Voor vragen over de bezorging,
Loes Plaisier
0345 - 51 98 47

Redactieadres:
Dorpstraat 24
4111 KS Zoelmond
e-mail: redactie@nvwc.nl

Eindredacteur:
Louis van Oort

Redactie:
Ellen Geleedst,
Harry van de Warenburg,
Ruud Post,
Gerrit Jan Klop (webbeheer)

Uitgave:
Natuur- en Vogelwacht
Culemborg
Middelcoopstraat 1A
4102 CE Culemborg
e-mail: post@nvwc.nl
website: www.nvwc.nl

Vormgeving:
Ruud Post

Druk:
Jacobs Repro Service
Culemborg

Oplage:
380 exemplaren

Distributie:
A. van de Berg, Y. en J. Bosma,
Th. & A. Boudewijn, K. van Elst,
G. Greeve, J.J. Geleedst,
Y. Jakobs-Lammers,
L. v.d. Kooij, M. Steltenpool,
W. van de Ree, W.&C. Rubers,
W. de Rooij, H. v.d. Warenburg
en F. Waroux.

Lidmaatschap:
Hak-al is een uitgave van de
Natuur- en Vogelwacht
Culemborg en wordt gratis
verspreid onder haar leden.

Van de redactie

De Natuur- en Vogelwacht Culemborg bestaat 30 jaar. Geen grootse festiviteiten maar wel een aantal extra activiteiten waaronder deze extra lustrum Hak-al. Geen vaste rubrieken of verslagen ditmaal maar een aantal bijdragen van leden over hun verleden en betrokkenheid bij de NVWC. Leden van het eerste uur en later betrokken geraakte leden. Het geeft een aardig, maar uiteraard geen volledig, beeld van 30 jaar NVWC. Dat is ook niet de opzet van deze speciale Hak-al.

door Harry van de Warenburg

Het voorwoord geeft ook de gelegenheid om ook eens terug te kijken op 30 jaar Hak-al en redactiewerk. Daarom ben ik op deze zeer regenachtige laatste zondag van juli maar eens gestart met het doornemen van een grote stapel Hak-al's, jaarverslagen en diverse speciale uitgaven. Jawel, vanaf nummer 6 eind 1975 heb ik ze allemaal bewaard. En met een kleine onderbreking van ruim een jaar ben ik vanaf het begin voorjaar 1975 ook altijd betrokken geweest bij de samenstelling van de Hak-al.

De NVWC kan (zoals eigenlijk alle verenigingen) niet zonder eigen blad. Een verenigingsblad is noodzakelijk voor de communicatie richting leden, voor verslagen van activiteiten, nieuwsfeiten, aankondigingen van activiteiten, oproepen voor allerlei zaken etc. etc. Geen bloeiende vereniging zonder eigen medium. En daar is de NVWC zeer zeker in geslaagd.

De Hak-al is met grote regelmaat verschenen, daarnaast vele honderden convo's voor aankondigingen van diverse activiteiten, jaarverslagen en enkele specials. En vele leden hebben aan de totstandkoming van dit alles hun steentje bijgedragen. In de eerste plaats door een geschreven bijdrage in welke vorm dan ook, levering van tekeningen, dia's en foto's. Maar directer door deel uit te maken van de redactie en ook niet te vergeten diegenen die de coördinatie van de verspreiding op zich namen en de grote groep van bezorgers.

De Hak-al heeft vanaf het begin af aan een behoorlijk hoge kwaliteit gehad. Uiteraard zijn daarvoor de bijdragen van de leden in eerste instantie verantwoordelijk. Maar ook de redactie heeft daarin een belangrijke bijdrage gehad.

De suggestie wordt wel eens gedaan dat de huidige Hak-al professioneler is dan vroeger. Op het oog is dit wellicht zo. Gesteld moet echter worden dat het gebruik maken van de schrijverstalenten van de leden (jong en oud, alleen lagere school tot afgestudeerd) betekent dat ieder lid ook de mogelijkheid krijgt om een bijdrage te leveren op zijn of haar niveau zonder grote beperkingen. De redactie heeft bij mijn weten ook nooit grote aanpassingen gedaan in artikelen, inhoudelijk zeker niet.

De kracht is ook altijd geweest dat er gebruik is gemaakt van leden met redactionele en grafische vaardigheden en niet in de laatste plaats werd er wordt er gebruik gemaakt van de aanwezige technische mogelijkheden. Toen er gestart werd met de Hak-al in maart 1975 waren er nog geen computers. Hooguit een eenvoudige kopieermachine. Gestart werd er met typemachines en het geklooi met de stencilmachine (mijn kinderen hebben geen idee wat een type- en stencilmachine zijn anno 2005) bij een woningcorporatie te Utrecht staat mij nog helder voor de geest... En de vele potjes met 'Typ-ex'. Gelukkig is er nu de spellingscontrole. Na de stencilmachine kwam de snellere en schonere kopieermachine en inmiddels vindt de druk plaats bij een drukkerij.

Van het handgeschreven of getypte verslag, bericht of oproep die op het laatste moment in de brievenbus werd gedaan bij een van de redactieleden zijn we vrijwel af, zelfs aanlevering op floppy is alweer achterhaald.

Mijn eerste keer

Het was maart 1975. Van Kees van de Vate, die bij ons in de Vivaldistraat op het hoekje woonde had ik het eerste stenciltje gekregen van de Natuur- en Vogelwacht Culemborg. "Dat is echt iets voor jou" had hij erbij gezegd. Ik was al een echte vogelaar met een vreselijk schele verrekijker die niet erg ver keek. De eerste excursie zou zijn naar de Diefdijk en dat leek me wel wat. Op pad met echte vogelaars! De bewuste zaterdagochtend was ik al op tijd wakker en maakte mijn pukkel klaar met vogelboekje (zien is kennen) een boterham en een opschrijfboekje. Kijker om de nek en op de fiets richting het nieuwe postkantoor op het Jach, want daarvandaan zouden we vertrekken. In de Prijssestraat zag ik de groep al staan. Meer dan twintig waren er en ik twijfelde wat. Zou ik daar geen raar figuur slaan? Ik wist nog maar zo weinig. Ik fietste een klein stukje die richting op, maar sloeg snel af en reed in mijn eentje de Prijssetraat af en volgde de Prijsseweg langs de molen. Bij de mooie griend halverwege stopte ik en zette mijn fiets tegen een boom. In de verte zag ik de groep aan komen fietsen: Chris Kalden voorop en Frans Waroux, herkenbaar aan zijn pet ergens in het midden. De broertjes van de Warenburg reden achteraan. Ik stond daar stoer met mijn verrekijker gericht op een merel die luid zat te zingen. Die herkende ik nog wel. De groep kwam langs en quasi verrast keek ik op. Stoer stak ik mijn hand op: "haie...". Ze groeten vriendelijk terug en ik keek ze na tot ze in de verte de diefdijk opreden. Ik draaide me om en fietste naar huis.....

Ik weet nog wel waarom ik bij de vogelwacht wilde. Ik was al regelmatig in het veld te vinden. Henkjan Kievit en ik gingen nogal eens samen op pad. Vanaf de Vivaldistraat en de Verdistraat ging je eigenlijk rechtstreeks de velden in. Er was nog geen N320 en Terweijde hield op bij de Terweijdelaan. O nee, ze waren er net aan het bouwen, want je kon daar heerlijk spijkers jatten en van de tweede etage afspringen in de zandhopen die men netjes onder de ramen had neergegoid.

Goed we gingen dus al regelmatig het veld in en waren met name in vogeltjes geïnteresseerd. Als wij op pad gingen, zagen we altijd torenvalk en fazant en soms zelfs een spectaculaire buizerd. Van de kleine vogels waren het toch bijna allemaal spreeuw, merel en huismus. In het eerste excursieverslag dat ik las van de vogelwacht kwamen allemaal exotische namen voor zoals fuut, slobbeend, grauwe vliegenvanger en steenuil. Zaten die hier bij Culemborg?? Dat bleek inderdaad en de eerste excursies in april 1975 met Gerard van Zuijlen, naar de Heul, naar de Nieuwe Zuiderlingedijk en het Zouwegebied leverden tientallen lifers op (soorten die je voor het eerst in je leven ziet). Daarmee was beslist, ik ging er niet meer vanaf.

DONDERDAG 13 MAART 1975

Natuur- en Vogelwacht Culemborg opgericht

Op 5 maart werd een plaatselijke natuur- en vogelwacht opgericht. Deze natuur- en vogelwacht staat open voor jongeren vanaf 12 jaar die belangstelling hebben voor de natuur.

Het ligt in de bedoeling elke week een excursie te houden naar een natuurgebied in de omgeving van Culemborg. In een later stadium zullen er kampjes en weekenden worden gehouden in natuurgebieden buiten de gemeente.

Op vrijdagavond 21 maart wordt er voor belangstellenden een kennismakingsavond gehouden bij Gerard van Zuijlen, Zandstraat 32a, Culemborg.

Zaterdag 22 maart vertrekt er om 7.00 uur vanaf HET JACH (tegenover het nieuwe postkantoor) een excursie naar een natuurgebied bij Culemborg, waarbij een ieder welkom is.

Verder is er een groep (met wat meer ouders) die zich bezig zal houden met diverse inventarisaties in gebieden om Culemborg. Voor beide groepen kunt u voor inlichtingen terecht bij het contactadres: Arno Ros, Molenwal 45, Culemborg, tel. 03450 5153.

Het thema van dit jubileumjaar is verandering en ik kan wel zeggen dat er enorm veel veranderd is bij de NVWC. Alleen al het aantal activiteiten! Dat is omgekeerd evenredig met het aantal klachten dat men zo vreeeeselijk druk is! Tegenwoordig zijn we als club blij als we tien excursie in een jaar kunnen bemensen met excursieleiders.

Toen (ik voel me echt een ouwe opa) was alles misschien niet beter, maar wel meer. Wekelijks gingen we op excursie en er zijn jaren geweest dat er zes of zeven kampen waren!! Het begon met oud en nieuw met een winterkamp en traditioneel gingen we als jeugdgroep met Carnaval naar Hurwenen. Met Hemelvaart natuurlijk ook weg en soms was er in de zomer nog een extra jeugdkampje naar Nieuwkoop of Groesbeek ofzo. In september was het toen ook traditionele plantenkamp en soms in oktober nog even naar de Schulp in Flevoland, om het jaar weer goed af te sluiten op een winterkamp. Nu zijn we blij met ons ene kamp per jaar.

Groot verschil tussen toen en nu is ook dat we toen een uitgebreide en min of meer zelfregulerende jeugdgroep hadden. Nu zitten we goed tot zo'n jaar of 13-14 met de club van Gerdit en Monica, maar daarboven stukt het. In de jaren tussen 1978 en 1984 hadden we een club van zo'n 10-15 jonge honden, die naar bijna alle activiteiten kwamen. Dat was natuurlijk voor de natuur, maar evenzoveel voor elkaar. Het was ook echt een soos-idee en natuurlijk met die pubers speelde ook de combinatie man-vrouw en de nodige spanning en sensatie mee. Allerlei korte oppervlakkige en lange diep-ingrijpende relaties hebben er op de vogelwachtavonden gespeeld. Ik herinner me nog het geschuifel op Wild Horses van de Rolling Stones in ons eerste clubruimte in het Kompas. De oude vijfdehandse cassetterecorder stond op de bijna ingestorte bar en de vloer was tamelijk ongelijk, maar dat gaf niet, want je moest alleen elkaar alleen

maar wat steviger vasthouden! Dat is niet meer nu. We hebben een prachtige installatie met boxen en al, maar die keren dat ik het afgelopen jaar bij de jeugdgroep ben geweest werd er maar bijzonder weinig geschuifeld, gelonkt, verleid of geknuffeld. Daar moeten we maar eens wat in stimuleren, want dat levert een stabiele en zelfs groeiende jeugdgroep op (je wilt namelijk ook wel eens iemand anders).

Over verandering gesproken; de NVWC heeft 25 jaar prima gedraaid zonder bestuur. Tuurlijk, toen we vereniging werden, moesten we een bestuur kiezen, maar dit had geen enkele functie. Er was eens per maand een vergadering en daar kwamen alle leden die mee wilden denken en beslissen. Daar werden taken verdeeld onder de aanwezigen en de voorzitter had alleen een functie als 'leider' van de vergadering en soms richting buitenwacht.

Ik kan er maar niet over uit dat juist toen ik voorzitter was de organisatie van de club werd gewijzigd. Ik, die altijd een zwaar aanhanger van onze fantastisch anarchistische bestuursstructuur was, werd door diezelfde structuur gedwongen om maar een echte voorzitter te worden met een echt bestuur!

Leuk is dat wel trouwens, dat denken over het functioneren van de club en het denken over betere structuren en aanpassingen in de werkwijze. Ik weet nog goed, het zal in 1979 zijn geweest dat ik in Utrecht woonde en driemaal per week de trein pakte richting Nonnetje voor biljarten, biertje drinken en o ja, vogelwachtactiviteiten. Op het station (we moesten een half uur wachten) zat ik met Nico Middelkoop uitgebreid te bomen over hoe het nu verder moest met de club.

Het is in al die jaren nooit anders geweest, en zo hoort het natuurlijk ook. Je mag best tevreden zijn met activiteiten, maar je moet wel wakker blijven en oppassen dat je niet vervalt in het makkelijk doorvegeteren. Niet vernieuwen om het vernieuwen, maar om te verbeteren, om meer te bereiken voor de natuur in Culemborg en om meer mensen te bereiken met de blijde boodschap!

NAAM: Arjan Brenkman
LEEFTIJD: 30 jaar
WOONPLAATS: Culemborg
LID SINDS: 1985?
ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: Lid vogelwerkgroep; lid CDCA; auteur en beheerder van Vogellijst van Culemborg (samen met Louis van Oort); oprichter Big Day.

Mijn eerste herinneringen aan de NVWC gaan terug naar de basisschool. In de vijfde klas, tegenwoordig groep zeven, kwam ik bij meester Leo van der Kooij. Terwijl mijn vader en oudtante tot dusver mijn ogen al enigszins geopend hadden voor de natuur, bleek Leo mijn passie voor vogels te delen en hij raadde me aan eens naar de jeugdavonden van de NVWC te gaan.

Leo werd mijn held en menig lid van de NVWC kan zich waarschijnlijk nog wel een 10-jarig jochie herinneren dat Leo tot vervelens toe op de voet volgde met "meester, meester", en weer een vraag over de natuur. Leo is onvermoeibaar als het om natuur gaat en heeft me, ondanks mijn volharding, gelukkig nooit een straatverbod opgelegd.

In de daarop volgende jaren ontwikkelde zich bij mij een bijna obsessieve interesse voor vogels en bezorgden de talloze excursies georganiseerd door de NVWC mij altijd weer slapeloze nachten over wat we nu weer gingen zien. Naarmate ik ouder werd, werd ik al snel opgenomen door de oudere jeugd. Excursies met Kars Veling en Henkjan Kievit, trektellen met Marcel van der Tol en Paul van Veen, en inventariseren in Wijk bij Duurstede met Felix

Schoenmakers en Jan Spelier. Vooral Marcel van der Tol met zijn indrukwekkende determinatiekennis op de trektelpost en zijn door mij stukgelezen vogellijst, gepubliceerd in het tienjarige jubileumboekje "De natuur in en rond Culemborg" uit 1985, heeft mij veel over vogels geleerd.

In de 20 jaar dat ik nu lid ben, is de club op een aantal vlakken veranderd. Veel van de enorme hoeveelheid aan kennis over het werkgebied, vooral wat betreft vlinders en vogels is opgeschreven en daarmee toegankelijk voor een groter publiek. Culemborg is qua landschap ingrijpend veranderd en de NVWC heeft zich enorm ingezet voor het op de voet volgen van de ontwikkelingen hiervan (de Zump, Plan Baarsem- en Goilberdingenwaard). Tevens is het geven van cursussen over onder meer weidevogels enorm aangeslagen onder een breed publiek.

Voor de toekomst hoop ik dat de NVWC de gezellige vereniging voor natuurliefhebbers van Culemborg blijft met een hoop mooie dia-avonden, kampen en excursies. Daarnaast hoop ik dat zij haar rol als natuurplatform voor Culemborg en omgeving kan blijven vasthouden en zelfs verder weet te versterken

15-jarige organisatie geen 'geitenwollensokkenclub' 'Nieuwe zakelijkheid' troef bij Natuur- en Vogelwacht.

CULEMBORG - De Natuur- en Vogelwacht Culemborg (NVWC) viert dit jaar zijn derde lustrum. In de loop der jaren is de NVWC uitgegroeid van een kleine club enthousiastelingen, die zich in eerste instantie bezighield met wilgen knotten en vogels bespieden, tot een hechte, ruim 230 leden tellende organisatie met een breed scala aan activiteiten.

De buitenwacht heeft, niet zelden onterecht, een veriekend beeld van de natuurliefhebber, Gerard van Ruiten (36), secretaris van de NVWC heeft ze nog wel gekend: De baardige, in camouflagekleuren gestoken personen die met pepedurende zeissijkers om hun nek de natuurfreak uithingen. "Dat was in mijn vorige woonplaats, Den Haag", vertelt Van Ruiten. "Daar had je een soort 'natuur-notary', waar je - als je jonger dan vijftig jaar was - lid van kon worden. Veel ging er niet van uit. Het was voor mij een verademing toen ik in 1981 na mijn verhuizing naar Culemborg in deze gedreven club terecht kwam."

Geitenwol

"Nee", stellen penningmeester Frans Waroux (48) en Breun Jansen (41). "Als je denkt dat het hier om een geitenwollensokkenclub gaat vergis je je deertlijk. De nieuwe zakelijkheid heeft ook bij ons al geruime tijd zijn intrede

● Het bestuur van de 15-jarige Natuur- en Vogelwacht (vlnr) Breun Jansen, Frans Waroux, Ruiten, Henk Jan Kievit, Wim Kievit en Kas Veling. Bestuurslid Leo v.d. Kooy ontbreekt in kaart gebracht en is er een meerjarige op de dijkverzwaring in het gebied, mogelijkheid om de

Natuur- en Vogelwacht viert tweede lustrum

CULEMBORG - De Natuur- en Vogelwacht Culemborg NVWC viert zaterdag 16 maart haar tweede lustrum met een programma van een volle dag in en vanuit de Fransche School.

's Morgens om tien uur gaan de feestelijkheden van start met de overhandiging van het boekje De Natuur rond Culemborg aan burgemeester Jager. Daarna gaat de informatiemarkt van start, waaraan wordt meegewerkt door Natuur en Milieu, het Wereld Natuurfonds, Lekker Dier, de Milieugroep Houten, SBB, Kritisch Fauna-beheer, NVW Vijfherenlanden, het Gelders Landschap, Natuurmonumenten en de Gelderse Milieufederatie.

Ook de verschillende werkgroepen van de NVWC zullen iets van hun activiteiten laten zien. Vanaf 11.00 uur zullen wandel- en fietstochten door de directe omgeving van Culemborg worden gehouden onder leiding van ervaren natuurwachters.

Om 19.00 uur gaat de grote feestavond van start met de films De Laatste der Walvissen en Onder de Vloedlijn. Een van de medeoprichters van de NVWC, Chris Kalden, zal het een en ander vertellen en er zullen dia's worden vertoond. Daarna is er muziek, cabaret en bal.

● De Natuur- en Vogelwachters aan het werk aan hun nieuwe onderkomen, het voormalige ketelhuis op Terweyde. Het hoogste punt is zojuist bereikt, het dakleer wordt vernieuwd.

NAAM: Louis van Oort
LEEFTIJD: 37 jaar
WOONPLAATS: Geldermalsen
LID SINDS: januari 1996

ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: Actief lid vogelwerkgroep; wat minder actief binnen insectenwerkgroep; eindredacteur Hak-al.

Voordat ik lid werd, speelde ik al een tijdje met de gedachte me aan te sluiten bij een 'natuurclub'. Al sinds mijn jeugd ben ik namelijk meer dan gemiddeld geïnteresseerd in vogels. Ik bleef echter een beetje steken wat mijn kennis betreft en ik besepte: met alleen boekenwijsheid word je nooit een goede vogelaar. Je moet het veld in met kenners, die je op de zaken wijzen die essentieel zijn voor determinatie.

Die kenners hoopte ik te vinden bij een natuurvereniging. Maar toen ik in 1995 in Geldermalsen kwam wonen (ik kom uit Enspijk), bleken we hier niet zo'n club te hebben. Nu kende ik de NVWC nog wel uit de tweede klas van de middelbare school. Een jaar lang (van 1982 tot 1983) trok ik destijds op met een klasgenoot die lid was van de club: Felix Schoenmakers. Hij nam me wel eens mee naar trekellingen in de Redichemse Waard en het had een haartje gescheeld of ik had dit jaar mijn 25-jarig lidmaatschap kunnen vieren. Felix vertrok het jaar daarna echter naar een andere school en ik verloor hem uit het oog. En daarmee ook de NVWC. Later hoorde ik uiteraard dat Felix al op 27-jarige leeftijd was overleden, hetgeen als een behoorlijke schok kwam.

Door dat ene jaar wist ik dat ik als Geldermalsenaar in Culemborg moest zijn om me aan te sluiten bij een club van natuurliefhebbers en dan met name de vogelaars onder hen. Via Vogelbescherming kreeg ik het nummer door van degene die de vogelwerkgroep coördineerde. Dat was Paul van Veen. Althans, zo stond hij nog geregistreerd. Paul had de fakkel echter inmiddels overgedragen aan Stijn Brand, die me aan de telefoon enthousiast verwelkomde en me meteen uitnodigde voor een ganzenexcursie naar de delta. Die excursie was meteen een memorabele. Het vroom dat het kraakte, het had gesneeuwd en er stond een keiharde wind. Onder deze Siberische omstandigheden leidde Stijn ons echter langs grote groepen ganzen, tal van eenden en zwanen en liet ons nog veel meer moois zien. De kou interesseerde me op dat moment niets meer, want ik wist: dit is precies wat ik wil. Met andere vogelaars het veld in, lekker op zoek naar vogels. Later dat jaar liep ik met Jouke Altenburg en Kars Veling de inventarisatie van de Lekdijk mee (vlak voor de dijkverzwaring), terwijl in het najaar natuurlijk het trektellen volgde. Ik werd meteen in de groep opgenomen en kon zodoende vanaf het begin lekker meedraaien. Mijn vogelkennis ging met de snelheid van een duikende slechtvalk vooruit. Wat wil je ook als je al in het eerste jaar ondergedompeld wordt in zo'n warm vogelaarsbad?

Al met al was de kennismaking met de NVWC op alle fronten positief te noemen. En in de jaren daarna werd mijn binding met de club alleen maar hechter.

In de 9,5 jaar dat ik nu lid ben, heb ik de club niet echt ingrijpend zien veranderen. Ik heb de indruk dat de NVWC een bijzondere club is, ook ten opzichte van andere natuurclubs in het land. Vrijwel alle werkgroepen herbergen een enorme concentratie kennis en daar wordt regelmatig iets goeds mee gedaan. Hoogtepunt wat dat betreft is voor mij de uitgave van het boekje 'Vlinderen tussen Lek en Linge', waar ik ook nog aan mocht meewerken. Dit boekje bleek enorm aan te slaan, ook bij totale leken, zoals ik zelf heb mogen ondervinden. Het geeft precies aan waar de NVWC goed in is: de bewoners van de streek meer bij de natuur betrekken.

Hopelijk blijft de NVWC zich manifesteren als een club die veel goed werk verricht voor natuur en milieu in de regio. Maar ook als een club waarin de leden zich thuis voelen en op een prettige manier hun hobby kunnen uitoefenen. Waar en wanneer ik kan, zal ik proberen mijn steentje daartoe bij te dragen.

Effe een ijsje eten op weg naar Oisterwijk

Leo van der Kooij

Dit inmiddels vergeelde krantenknipsel uit een advertentieblad van februari 1975 heb ik altijd in mijn bureau bewaard. Naar aanleiding van deze advertentie meldde ik mij op woensdag 5 maart van dat jaar ten huize van Gerard van Zuijlen in de Zandstraat. Binnengelaten trof ik in de woonkamer een bont gezelschap aan van merendeels dertigers en enkele jongeren.

De bijeenkomst werd geleid door een boomlange kerel met een ruige baard, die zich voorstelde als Gerard. Daarbij vergezeld door een wat kortere gezette figuur, die zowel wat betreft lichaamsbouw als blozende gelaatstreken en weelderige baardgroei het meeste weg had van een buitenmodel tuinkabouter. Deze opvallende persoon bleek naar de naam Arno Bos te luisteren. Van de aanwezigen herinner ik mij nog Frans Waroux, Bert Huijgen, Han Jansen en een zeer jonge Kars Veling. Wat er allemaal besproken werd, weet ik niet meer, maar uiteindelijk werd er unaniem besloten tot de oprichting van de Natuur- en Vogelwacht Culemborg. Veel erop uittrekken, de natuur in, kinderen en jongeren erbij betrekken, kortom een periode van gonzende activiteiten brak aan.

Al gauw was Culemborg en omgeving te klein geworden voor ons niet aflatend enthousiasme om alles wat leeft en groeit te onderzoeken en ervan te genieten. In juni 1975 was het zover: We gingen op kamp. Er was een mooi gelegen kampeerboerderij in de buurt van de Overasseltse en Haterse Vennen gevonden, waar we met een grote groep heen togen. Ik herinner mij

dat er heel veel kinderen bij waren; kinderen van jonge ouders, die nu grootouders zijn.

Vanuit de boerderij keken we uit over een prachtig weidelandschap in de richting van Nijmegen. Van de stad was namelijk iets in de verte te bespeuren.

Aan de overzijde van een brede vallei lag Het Broek, een prachtig loofbos. Tot onze grote schrik vertelde de boer dat dit idyllisch uitzicht geen lang leven

beschoren zou zijn, want binnenkort werd met de aanleg van de A73 dwars door dit stille groene landschap begonnen. Het was de tijd dat overal in Nederland dwars door de mooiste

landschappen nieuwe autowegen werden aangelegd. Als NVWC wilden we natuurlijk niet meedoen met het stimuleren van de eigen auto. Dus waren we in die tijd fel anti. Fietsen, lopen en het Openbaar Vervoer, dat waren de manieren om je als natuurliefhebber te verplaatsen. Vandaar dat Gerard en Cocky van Zuijlen nog 's avonds laat op de fiets bij de kampeerboerderij aankwamen, behoorlijk verhit, want het was een warme dag geweest. Na een hele dag rondzwerven, waarbij ongebaande paden niet geschuwd werden, werd

Dave Schmidt, Frans Waroux, Nel van der Kooij-van Hees en Harry van de Warenburg met Maartje in de wandelwagen.

er na het eten 's avonds geklooid, gekampvuurd en gevolksdanst, waarbij Harry Uphof de kinderschare flink

opjutte.

Een ander roemrucht kamp was het kamp van het voorjaar 1978 in Zuid-Limburg. We streken neer bij de Cotesserhoeve in het Geuldal. De plaats die voor onze tenten gereserveerd was, was ten gevolge van de overvloedige regenval in een modderpoel veranderd. Dat betekende zorgvuldig plannen, want "even" naar het toilet betekende twee maal meer dan honderd meter glijden door de modder. Ondanks het schietgebedje dat onze zoon Winand bij een wegwkruis de hemel inzond,

werd het weer er niet beter op

Naast een voorjaarskamp rond Hemelvaart, werd er vanaf 1975 tussen kerst en oud en nieuw een winterkamp georganiseerd. Het eerste kamp was in Veere, maar niet alleen in Zeeland onder meer in de

De dia is niet van dit kamp, maar van een winterkamp in Haamstede (1977/1978). Berry Lucas staat er het duidelijkst op en hij is in een meditatieve stemming. Zelf zit ik wat verborgen achter de blonde haren van onze dochter Maartje. Wie kent de andere twee op deze foto?

Schelphoek en Haamstede (dia K165), ook in Friesland, op Texel en zelfs op Ameland werden winterkampen gehouden. Het laatste winterkamp tot op heden was in 1990 in Gaasterland. Tijdens dit kamp ontvingen we het droevige bericht van het overlijden van Han Jansen. Zij was een van de actiefste leden van het eerste uur en zij vervulde een aantal jaren het voorzitterschap. Van het winterkamp op Ameland bewaar ik nog een leuke herinnering. Het was oudejaarsavond 1979 en zoals toen traditie was, luidde Wim Kan op de tv het Oude Jaar uit met zijn Oudejaarsconferentie. Hoewel tv-kijken tijdens een kamp eigenlijk taboe was, wilden we voor deze gebeurtenis, waarbij heel Nederland aan de buis was gekluisterd, een uitzondering maken. Zo propten we ons tegen uitzendingstijd allemaal samen in de kamer waar een tv-toestel stond opgesteld. Het beeld dat wij te zien kregen was echter abominabel slecht. Gerard Jansen nam toen resoluut de kamerantenne ter hand en hield die boven zijn en onze hoofden. Dat bleek de oplossing. De ontvangst verbeterde aanzienlijk. Dankzij de sterke arm van Gerard konden we zo Wim Kan nog goed volgen.

In de begintijd vonden we zelfs twee kampen per jaar wat te mager en zo werd besloten om ook nog in september een weekend te gaan kamperen. Tijdens dit weekend waren het vooral de planten die in het centrum van onze aandacht gezet werden. Dergelijke "plantenkampjes" hebben we een aantal keren gehouden in Oisterwijk op het NIVON-terrein Morgenrood, maar ook in Quadenoord bij Renkum, Naaldenveld bij Aerdenhoud en Ouwekerk in Zeeland. Voor dit kamp haalde Gerrit Salzherr mij in de

stromende regen met de auto van huis op. Nagezwaaid door een meewarig kijkende Nel reden we weg. Toen we Rotterdam naderden werd het droog en even later brak de zon door. We arriveerden op het kampterrein in een stralende zonneschijn. De mevrouw die ons ontving vertelde dat het al weken kurkdroog was en dat de boeren naar regen snakten.

Het kampeerterrein was een veld met daaromheen een brede wal. Het geheel was met bomen en struiken omringd. Bovenop de wal was ruimte genoeg om een tent op te zetten. Dus mijn keus was spoedig gemaakt. Het bleek een gelukkige keus, die navolging kreeg. De foeragetent en de kooktent werden in het midden van het veld opgezet. Geleidelijk aan kwamen de deelnemers binnendruppelen en bijna iedereen zette zijn tent op de hoge wal op.

Midden in de nacht werd ik gewekt doordat ik regendruppels op het tentdak hoorde spatten. Het regende en niet zo zuinig ook! Het bleef maar doorgaan. Het werd langzaam licht en nog steeds goot het. Tegen een uur of acht werd het minder en keek ik uit mijn tent

naarbuiten. Ik zag de zondvloed; het hele middenveld stond onder water met in het midden de kooktent als een scheepje op de zee. Toen ik met mijn laarzen aan het toiletgebouwtje binnenstapte, trof ik daar Marcel van der Tol, die met een dieptreurige blik zijn slaapzak stond uit te wringen. Marcel vertelde dat hij pas laat was aangekomen en wegens de duisternis had hij voor het gemak besloten om in de kooktent te gaan slapen. Tja, dat had hij natuurlijk niet moeten doen. Enfin, het werd toch een goed plantenkampje, want verder viel er geen druppel meer. Tegen de avond stond er zelfs geen plasje meer op het veld. De volgende dag, zondag, reden we weer naar Culemborg en toen we aankwamen regende het.

Natuurlijk zijn er nog heel veel meer gedenkwaardige zaken, die ik mij vooral uit de eerste jaren van de NVWC herinner. Maar ik wil het gras niet voor de voeten van anderen wegmaaien en dus laat ik het hierbij.

Groepsfoto Ootmarsum

Kars (Veling) & Henk-Jan (Kievit) voor de tent tijdens de excursie Kraggenburg

Eric Schuurman

Entree in NVWCee

Vanochtend opnieuw drie jonge groene spechten op het grasveld, net als vorige zomer. Opnieuw kwam het er niet van om geduldig naar het nest te zoeken. Wel waren de ouders voortdurend in de buurt te horen en in de weer. Jonge groene spechten vliegen en roepen nog iets onbeholpener en zijn nog niet zo schuw. Een mooi gezicht. Ze leren al snel dat wormen ook lekker zijn.

Wanneer begon mijn belangstelling voor de natuur? Eigenlijk gelijk met de paplepel vermoed ik. Mijn moeder had als meisje al een omvangrijk herbarium aangelegd van wilde planten. En ook mijn vader wist vrij veel van planten en was lid van Natuur Historische Vereniging (de K van Koninklijke ontbrak in die tijd nog). Ik mocht zo nu en dan mee met mijn vader op een excursie en herinner met nog een indrukwekkende kolonie oeverzwaluwen in de zandafgraving in Maarn en veel wilde orchideeën in de Gelderse vallei.

Toen ik twaalf was, werd ik lid van de NJN-afdeling Bilthoven/Groenekan, ging mee op excursies en naar zomerkampen. Eens op de Hoge Veluwe -we klommen 's ochtends heel vroeg met fietsen en al over het hek-zagen we een roedel edelherten in de vroegte een bosje intrekken. Aan het eind van de middag hebben we met z'n vijftien dat bosje omsingeld en slopen we dat bosje in. Er zat ook een kudde moeflons. De beesten raakten in paniek braken uit, alle kanten op. Een van de NJN-ers werd liggend op zijn buik door een edelhert op zijn arm getrapt en had een flinke schaafwond. Natuurlijk dat zouden we nu noooit meer doen. Trouwens later werden overal rustgebieden ingesteld en die respecteer je vanzelfsprekend.

Hoewel ik op mijn 16^e mijn lidmaatschap van de NJN opgaf vanwege andere activiteiten, bleef mijn belangstelling voor natuur en vooral voor vogels.

In 1973 verplaatste mijn school zich van Baarn naar Culemborg met het oude klooster Het Klein Seminarie als locatie (de plek van het huidige stadskantoor). Ik bleef in Bilthoven wonen tot we in 1980 ons huidige boerderijtje konden kopen en verbouwen. Een groentetuin, bloementuin en boomgaardje werden toen van droom tot werkelijkheid. Het lag voor de hand om enkele jaren later lid te worden van de NVWC.

Wat vooral opviel, was het hoge kennisniveau van de verschillende werkgroepen. Er bleken opvallend veel professionals lid; mensen die beroep en hobby combineren. Zo houdt de vogelwerkgroep zich veelal bezig met tellingen en rapportages en blijken zowat alle vogels bekend qua vliegwijze, profiel, zang, biotoop en natuurlijk wat betreft het uiterlijk. Pas na mijn pensionering ontstond er tijd en ruimte om ook zelf meer actief te worden. Ik beschouw mijzelf als een bescheiden amateurvogelaar, die geniet van wat zich voordoet.

Excursie Regulieren een rij jongsters

Een droog plekkie op het eerste Limburgkamp

NAAM: Jouke Altenburg (en Loes Plaisier)
LEEFTIJD: 47 jaar
WOONPLAATS: Culemborg
LID SINDS: 1985

ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: Actief op het gebied van: vogels, insecten, bezorgcoördinatie en ad hoc klusjes.

Op 1 augustus 1985 kwam ik vanuit Lelystad in Zoelmond wonen. Aanleiding voor die verhuizing was een nieuwe baan in Culemborg. Ik mocht me hypotheekhouder noemen van een kleine dijkwoning (bouwjaar ca. 1885), met behoorlijk achterstallig onderhoud, aan de Dorpsstraat in Zoelmond. In Lelystad had ik een aantal jaren aan trektellen gedaan op de Flevodijk in de buurt van de Marinahaven. Dat trektellen leek me een aardige invalshoek om een nieuwe bekendenkring mee op te bouwen.

Een telefoontje met ene Marcel van der Tol leverde me een uitnodiging op voor een bezoek aan de telpost. Andere 'roemruchte' namen uit die tijd die daarbij naarboven komen drijven zijn Felix Schoenmaker, Jan Dirk Kievit, Peter Berkien en Paul (plus één) van Veen. Zo zoetjesaan raakte ik gedurende het telseizoen 1985 vertrouwd met 'de harde kern' van de vogelwerkgroep uit die tijd. Ik maakte een 'topdag' mee van 96 (?) buizerden en heb nog wel eens visioenen van de ene ochtend met meer dan 2000 vinken tegen een strakblauwe lucht (blin-ker-tjes!) en ettelijke lijntjes aalscholvers. In 1985 telden we regelmatig de hele dag: van een half uur voor zonsopgang tot een half uur na zonsondergang. Dat is wat anders dan de huidige ochtendtelling van 2,5 uur. Met bloeddoorlopen ogen kwam je thuis na een uur of twaalf uren. Wim Kievit kwam in november hete soep brengen tussen de middag en we stookten een vuurtje van afvalhout op de krib om warm te blijven.

De NVWC-jeugd, vooral Jan Dirk en Felix, kwam na een aantal maanden wel eens een biertje drinken in Zoelmond. De verhalen over mijn bijzondere huisje deden snel de ronde. Na het plaatsen van de tegelkachels kwamen ook diverse seniorleden eens een kijkje nemen tijdens een fietstochtje door de regio.

In de volgende jaren verwaterde het contact met de NVWC. Veel vaste tellers, zoals Paul en Jan Dirk, gingen elders studeren. Het trektellen zakte in. Ik had het heel erg druk met mijn werk. Als ik vrij was, verbouwde ik huis en tuin en besteedde uiteraard veel tijd aan mijn toenmalige vriendin, nu mijn vrouw, Loes. Tekenend is denk ik dat op onze bruiloft in 1988 geen NVWC'er was uitgenodigd. Alleen Theo de Jong, maar die was dan ook buurman.

Ik deed wel mee aan de eerste vlakdekkende vogelinventarisatie van het werkgebied en stuurde af en

toe wat waarnemingen in, maar daar bleef het bij. Begin jaren '90 kwam ik twee NVWC-vrijbuiters, ene Kars en ene Henkjan, tegen bij mijn vrijwilligerswerk voor de Culemborgse MilieuAdviesRaad. Zeer deskundige, enthousiaste mensen, maar oh wat waren ze altijd laat met het nakomen van hun afspraken!

Door mijn studie Milieukunde/Milieueducatie kwam ik begin jaren '90 weer meer in het veld. Ik herinner me nog dat ik Henkjan opbelde met de mededeling dat ik een roodgesterde blauwborst in de Zouwe had gezien (en gefotografeerd). Op zijn dringende verzoek schreef ik hierover een artikeltje voor de Hak-al. Dit was de echte start voor mijn deelname aan onze club. Broedvogelinventarisaties, vogelrubrieken schrijven, oude vogelwaarnemingen ordenen, archief digitaliseren, vogelwerkgroep coördineren, vlinderstand inventariseren, 'vlinderen tussen Lek en Linge' schrijven en nu (beetje ad hoc en op afstand) libellen tellen. Loes coördineert sinds jaar en dag de bezorging van de Hak-al en de convo's, zodat de echt hard werkende mensen binnen de club 'gespaard worden'. Al deze activiteiten resulteerden in een heleboel goede vrienden en bekenden in de NVWC tot op de dag van vandaag.

En ons bijzondere huisje in Zoelmond.....?
Dat hebben we in 1995 in de vertrouwde handen achtergelaten van Henkjan Kievit en Netty Bonouvrié, die het op hun beurt hebben verkocht aan Paul van Veen en Ellen Geleedst. Het huisje wordt dus nu op de kop af 20 jaar door NVWC-leden bewoond. Dat vinden Loes en ik ook een prettige gedachte voor de toekomst.

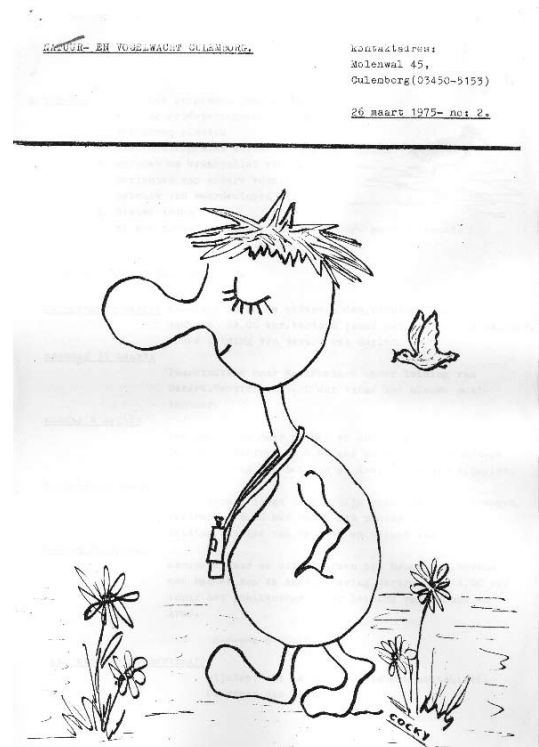
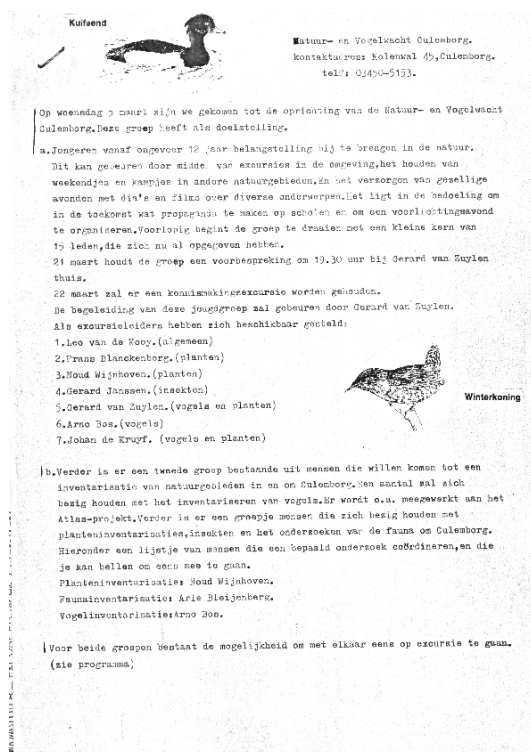

Excursie zuidpier van IJmuiden

Hak-al, de geschiedenis

In de afgelopen dertig jaar heeft de vereniging een mooie geschiedenis opgebouwd. Nu een chronologische terugblik van de omslagen van de Hak-al, waarvoor ik een duik genomen heb in de clubbladen van de eerste vijf jaar. Ik ben op zoek gegaan naar de vragen: Hoe zag het eerste nummer eruit, wie waren er toen mee bezig en vooral: waar komt die naam vandaan? De artikelen laat ik voor wat ze zijn. Hoewel ik moet toegeven dat het heel verleidelijk is om er een artikel uit te lichten en zo (huidige) leden in de belangstelling te zetten...

door Ruud Post

Het begin

De eerste uitgave van de net opgerichte Natuur-en Vogelwacht Culmborg is hierboven afgebeeld. Het is een kopie (een zogenaamde natte kopie van Rank Xerox) van drie pagina's en is de verslaglegging van de oprichtingsbijeenkomst van 5 maart 1975. Vlot volgde feitelijk de eerste mededelingenblad (*zonder naamgeving*) op 26 maart 1975. Op het voorblad een tekening van Cocky (van Zuylen) met een eerste poging van de mysterybird op de achtergrond.

In het blad vermelding van het kassaldo op dat moment (Hfl. 24,30) en uitgebreid uitleg van de waarnemingskaarten en verslaglegging van de eerste twee excursies gepland op 22 maart (kennismakingsexcursie jeugdgroep) en 23 maart (excursie van de werkgroep vogels). En wat dan mij het meeste opvalt is dat het eerste verslagen zijn verhaald door Frans Waroux en Harry van de Warenburg. Deze heren groeien uit tot regelmatige leveranciers van artikelen van het clubblad. En zelfs anno 2005 verschijnen regelmatig mooie artikelen van de hand van Frans. De eerste uitgave werd verzorgd door Arno Bos. Omdat de redactieleden niet zodanig in de eerste drie nummers vermeld worden, is het niet precies vast te stellen wie de redactieleden van het eerste uur waren,

maar al redenerende kom je op het gegeven dat Arno ondersteuning gehad moet hebben van Cocky als 'tikkerd' en wat later van Jilles (van de Warenburg) in de vorm van tekenwonder. Jilles heeft de taak als illustrator op zich genomen. Nu dertig jaar later wordt Jilles terecht geprezen om zijn tekentalent.

In het vierde nummer wordt het redactieteam voor het eerst vermeld. Naast eerder genoemde leden zien wij de namen verschijnen van Harry (Uphof) als redactieadres en Jaques (Oonincx) die de taak als uitdraaier op zich heeft genomen. Zeg maar de huidige rol van drukkerij Jacobs Repro Service.

De uitgaven werden toen zoals vele clubbladen getypt. Je zou zeggen gestencild maar gelet op de kwaliteit moet het gekopieerd zijn.

Jubilaris

De redactiesamenstelling wijzigt in het tweede verenigingsjaar. Harry (Uphof) is uitgetreden en Harry van de Warenburg neemt zijn plaats over in januari 1976.

Wanneer wij in de Hak-al die voor u ligt de colofon raadplegen, zien wij deze naam nog steeds vermeld staan. Dat maakt dat Harry binnenkort zijn eigen 30-jarig jubileum als lid van de redactie zou hebben gehad

Jilles een boerenzwaluw voor het mei nummer gemaakt had. De Hak-al is dat moment als oblong (landscape/ liggend) uitgevoerd. In het juli-augustus nummer van dat jaar wordt het werk van Jilles in het zonnetje gezet. De redactie deed dit met een kwinkslag. Het ging als volgt:

Eerbetoon aan een tekenaar

U zult zich ongetwijfeld afvragen waarom de tekening van deze Hak-al dezelfde is als van het vorige nummer.

Welnu, onze voorplatentekenaar, Jilles v.d. Warenburg, was nl. bijzonder teleurgesteld dat wij zijn tekening "liggend" in plaats van "staand" hebben weergegeven.

Als speciale tegemoetkoming aan de tekenaar en om u de bijzonder fijne kwaliteit van zijn tekenwerk te laten zien is besloten deze keer de voorplaat in klein offset uit te voeren.

Wij zijn ervan overtuigd dat u dit zeker zult waarderen. De tekenaar in ieder geval.

De redactie.

(integraal overgenomen uit: Hak-al 4^e jaargang juli-augustus 1978, nr. 7-8)

Hiernaast de voorplaat van de boerenzwaluw nog eens afgebeeld. En zeg nu zelf d'r is geen woord te veel gezegd.

In de Hak-al die hierop volgde, werd er maar gelijk gebruik van gemaakt om de vormgeving maar weer eens aan te passen naar staand. Het werd als volgt gepresenteerd:

Hak-al

Zoals U ziet is de vormgeving van het blad hetzelfde als het vorige nummer (nr. 7-8, juli-augustus), nml.staand. Nadat diverse reacties binnengekomen waren, werd besloten de "staande" vorm te handhaven omdat dit prettiger te lezen is dan de "liggende" vorm. Voor reacties betreffende vormgeving en inhoud blijven wij overigens altijd openstaan.

Redactieteam: Breun Jansen – Eikeboom 31 tel.4885
Harry en Jilles v.d. Warenburg
Triosingel 27 tel.5095

(integraal overgenomen uit: Hak-al 4^e jaargang september-oktober 1978, nr. 9-10)

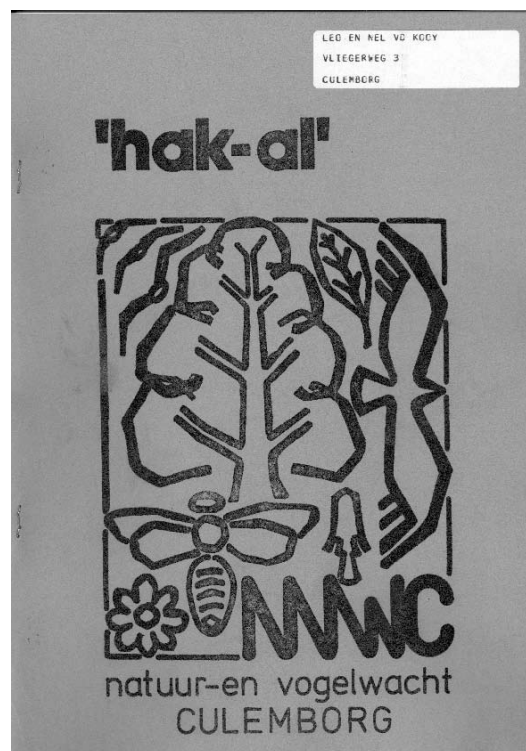
De voordelen van liggend, die toch jarenlang golden, zijn door een tekening naar de prullenbak verwezen. Dat "staand" prettiger lezen is, kon ik je al in 1975 voorspellen.

De laatste door Jilles getekende voorplaat die gebruikt is voor de Hak-al dateert van de 'Hak-al' 5^e jaargang nr.5 mei 1979. De omslag van het volgende nummer zal een geheel andere karakter krijgen.

NVWC -logo

Middels een tekenwedstrijd zijn de leden uitgenodigd om een tekening te maken die niet alleen mooi maar ook reproduceerbaar moet zijn. Op de uitgeschreven wedstrijd hebben acht tekenaars gereageerd. Tot mijn verbazing geen inzending van Jilles. De beloning die er tegenover stond, was een (gratis) jaarabonnement op 'Het Vogeljaar'.

Deze tekening wordt vanaf juni 1979 gebruikt als voorplaat. De winnaar bleek Addie de Jong uit Geldermalsen te zijn. Hoe het eruit zag, wordt hieronder afgebeeld. In deze mooie tekening herkennen het logo van de NVWC.

De omslagen van de Hak-als veranderen qua opzet niet meer zo spectaculair. De winnende inzending blijft jaren het boegbeeld van de Hak-al.

Anno nu

Wel veranderde de lay-out en de techniek van produceren. Breun Jansen die een maand na Harry van de Warenburg de redactie heeft versterkt, heeft jarenlang de Hak-al letterlijk in elkaar geplakt en geknipt. Tot aan juni 2002. Breun had aangegeven te willen stoppen en vanaf dat nummer krijgt de Hak-al, eerst wat twijfelend, haar magazine-achtige vormgeving. De redactiegroep is vanaf dit nummer van een andere samenstelling, waarbij Louis van Oort de rol van eindredacteur op zich neemt. Ellen Geleedst, Harry van de Warenburg, en ondergetekende (lay-outman) vormen aangevuld met Gerrit-Jan Klop (webbeheer) met heel veel plezier de huidige redactieteam. Er is veel veranderd in de techniek. Ofschoon er nog steeds geknipt en geplakt wordt, wordt het nu elektronisch gedaan. Een computeropmaakprogramma

als hij maar aaneengesloten redactielid was gebleven en dat blijkt, zoals gelezen, niet het geval te zijn.

Hak-al

Na de zomer van 1975 kreeg het cluborgaan haar naam. Hoe het zo gekomen is, kunnen wij lezen in het voorwoord van de redactie.

Van de redactie

Na het vertrek van Arno Bos, die naast de algemene coördinatie ook de redactie voerde van het blad van de NVWC, is de redactie bij ons terecht gekomen. wij willen proberen dit blad even functioneel te laten zijn als onder zijn leiding. Dit nieuwe nummer verschilt in twee opzichten van het vorige: het heeft een naam en een andere vorm gekregen. Deze door Arno voorgestelde naam is door een groep onder voorzitterschap van Hans Rietvink uitgekozen. De naam is de Culemborgse uitspraak van "heb ik al". Hak-al wordt tijdens excursies gebruikt om aan te geven dat een plant of dier al is waargenomen en/of genoteerd. De nieuwe vorm van het blad is gekozen om het mogelijk te maken door de mensen zelf getypte teksten zonder overtypen in het blad op te nemen, met daarbij toch de mogelijkheid op verantwoorde wijze tekeningen tussen te voegen. Suggesties en kritiek over de vorm en de inhoud van het blad zijn van harte welkom. (integraal overgenomen uit: Hak-al 1ste jaargang 1975, nr. 5)

Dit nummer had een dubbele omvang en de redactie deed puffend wat van haar verlangd werd om in het volgende nummer orde op zaken te stellen. Zij schreef:

Van de redactie

Had het vorige nummer de dikte van de zaterdageditie van de Telegraaf, dit nummer is er een van een noodlijdend dagblad. Het is de bedoeling dat de komende nummers van het blad

deze dikte zullen houden, voornamelijk om de man die de produktie van het blad in handen heeft niet al te zeer te belasten.

Er is momenteel nog maar een ding dat een vlot in elkaar zetten van het blad in de weg staat. Precies, de inlevering van de kopij. Nu kunnen we twee dingen doen: We kunnen het blad laten uitkomen als alle kopij binnen is het zal +/- 2 weken later verschijnen.

Of we doen het blad op de geplande tijd de deur uit, ongeacht of alle kopij binnen is. Voor dit laatste hebben we gekozen, omdat het volgens ons het belangrijkste is dat iedereen weet wanneer de excursies zijn. Omdat er geen negatieve berichten zijn ontvangen over de nieuwe vorm van het blad, blijft het verschijnen in deze vorm (zoals u ziet). (integraal overgenomen uit: Hak-al 1ste jaargang 1975, nr. 6)

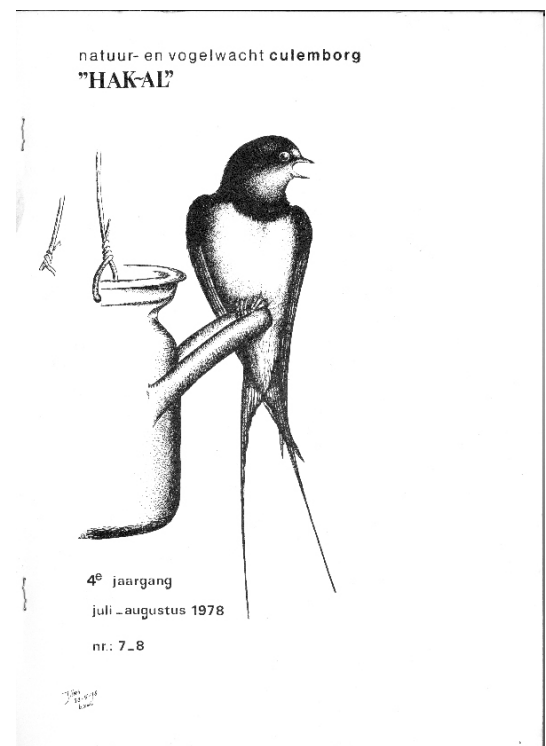
Kijk da's nou optreden. Je stelt keuzes voor en je neemt meteen de beslissing en dat noem je nou democratie binnen je vereniging. Je verwacht een rel natuurlijk. Maar in nummer 7 van dat jaar geen enkel woord over dit genomen voorstel. (Of het is domweg niet geplaatst).

Je hoeft geen ziener te zijn om te voorspellen dat het halen van de deadline nog wel eens als punt op de agenda komt in de jaren die zullen gaan volgen.

De Hak-al krijgt diverse gekleurde voor en achterbladen en allemaal geïllustreerd door Jilles.

Jilles

De pentekeningen zijn stuk voor stuk meesterwerken geworden. Tot op de dag van vandaag valt zijn naam regelmatig en absoluut terecht. Het was in 1978 dat

maakt in één slag de basis voor de drukker. De opkomst van de digitale camera maakt het vervangen van Jilles zijn pentekeningen behoorlijk eenvoudig. Maar ook het illustreren van de artikelen. Voor de redactie is e-mail domweg een verschrikkelijk mooie vervanging van de fiets om kopij en foto's op het juiste adres te krijgen. Wat dat betreft leven wij in een luxepositie.

Ik realiseer me dat wanneer ik 70 ben de vereniging haar 50-jarig bestaan gaat vieren. Ik hoop dat de

toekomstige redactieleden onze techniek niet helemaal de bodem inboren. In gedachten lees ik in de Hak-al van januari 2020 op mijn 3D multifunctionele antimaterie kleurenscherm powerd by Sony dat het vanaf nu mogelijk is de Hak-al te lezen op 3D Hifi kwaliteit met 20 miljoen pixel per schrijvende lijnen. We zullen het wel beleven.

**NATUUR EN VOGELWACHT
C'BOURG WERKT AAN
VOGELINVENTARISTIES**

In het kader van het Atlas-
project, dat wil komen tot een
lijst van alle broedvogels
in Nederland, heeft de natuur-
en vogelwacht Culemborg vier
velden van 2 x 2 km voor zijn
rekening gekozen. Deze vier
velden zijn weer verdeeld onder
een aantal werkvelden die zo-
veel mogelijk het bestreken in gaan.
Wie zijn medewerking aan dit
veldwerk wil verlenen kan zich
in verband met Arno Bos,
Molenwal 45, Culemborg
tel. 0499-5193.

Omdat dit project vrij een-
voudig van opzet is kan vrijwel
iedereen, die enige ambitie in dit
soort dingen heeft, eraan mee-
werken.

Verder verzoeken wij alle
landbouwers en landgebruikers,
om deze medewerkers (die zich
kunnen legitimeren) toegang te
verlenen tot het betrokken per-
ceel. Dit om het onderzoek veel
te kunnen afmaken. Meestal
zullen drie bezoeken voldoende
zijn.

Andere aspecten van de na-
tuur- en vogelwacht Culemborg
zijn de plantenwerkgroep en de

vanaf het Pooklandse aan het
Jach onder leiding van Leo v. d.
Kroep en Gerrard van Zaylen.
Zaterdag 12 april: Een excur-
sie (per fiets) langs de Diefdijk
richting Schooneveld. Ver-
trek om 6.00 uur vanaf het post-
kantoor aan het Jach onder lei-
ding van Leo v. d. Kroep en Ge-
rard van Zaylen.
Niedere inlichtingen: Arno Bos,
Molenwal 45, tel. 5193.

Gekr., Broedkast.

Jan Dirk Buizer

Stoere mannen

Dertig jaar geleden werd er geen Natuur- en Vogelwacht Culemborg opgericht in Meerssen, waar ik toen woonde. Er was alleen een jeugdnatuurclub, maar die was niet zo leuk. Daarom begin ik mijn verhaal heel wat jaartjes later, toen ik voor de gemeente Culemborg een natuur- en milieu-educatieve klus ging opknappen en ik voor het eerst kennis maakte met de NVWC. Ik had toen al een hele NJN-carrière achter de rug, maar dat is een ander verhaal en moet een andere keer maar eens verteld worden.

Het was in het jaar anno domini 1994. Voor mijn klus voor de gemeente moest ik onder meer de organisaties interviewen die samen met de gemeente het "Steunpunt voor natuur- en milieu-educatie" hadden opgericht. De NVWC was er daar een van. Als ik me niet vergis, ben ik daarvoor helemaal naar Wageningen afgereisd, waar de twee te interviewen heren werkzaam waren bij de Vlinderstichting.

Aldaar werd ik te woord gestaan door twee stoere mannen, mét oorbelletjes, die hun koffie zwart dronken en halverwege een rookpauze nodig hadden. Deze twee heren, de heer K. Veling en J.H.J. Kievit, maakten

daarmee natuurlijk een onuitwisbare indruk op mij. Dat heren die zich bezighouden met zo'n niet stoer onderwerp als vlinders toch zo stoer konden zijn! Zo'n club van stoere mannen, daar wilde ik wel bijhoren. Hoewel ik natuurlijk niet wist of je als niet-rokende en ooringloze man, die zijn koffie met melk drinkt, wel stoer genoeg was om erbij te mogen.

Ik heb nog twee jaar moeten wachten. Niet tot ik stoer genoeg was, maar tot ik in Culemborg kwam wonen. De ene stoere man was toen al een stuk minder stoer geworden, want gekleed in nette pakken bij de gemeente werken, da's natuurlijk niet stoer. Daar helpt geen moedertjelijef meer aan. En ooringetjes en peuken ook niet. De andere heer bleek allengs ook minder stoer. Gelukkig hoefde ik me toen ook geen zorgen meer te maken of ik wel stoer genoeg was. Ik ben dus maar meteen lid geworden en vind me ook nu nog steeds niet te stoer om dat te blijven.

Guido Mauro

Van kinds af aan had ik al interesse in de natuur. Vrijwel alle natuurgidsen en –boekjes in de plaatselijke bibliotheek heb ik tijdens mijn jeugd verslonden. Met name de boekjes met kleurrijke vogelplaten heb ik vele malen geleend. Mijn beeld van vogelspotten was destijds nogal romantisch gekleurd. Slechts in maagdelijke bossen, onmetelijke moerassen en verlaten weilandjes waren de meeste soorten te zien en natuurlijk alleen voor dag en dauw. Een draagbare schuiltent en peperdure kijkapparatuur waren daarbij een vereiste. Vol bewondering bekeek ik de kleurplaten van slobbeenden, lepelaars en andere ‘exoten’ als waren het onbereikbare idolen. Opgroeiend in Amsterdam-West zou ik voor altijd veroordeeld zijn tot huismussen en stadsduiven.

Tijdens mijn middelbareschooltijd wisten twee klasgenootjes deze illusie te doorbreken. Zijn namen mij mee naar vogelrijke plaatsen die slechts enkele minuten fietsen van mijn ouderlijke huis lagen. Veel van die onbereikbare soorten waren zonder al te veel moeite ‘live and unplugged’ te zien en te horen! Vanaf die tijd was ik ‘s zaterdags buiten te vinden, bewapend met een loeizware verrekijker.

Later is die interesse enigszins verflauwd en trok ik er nog nauwelijks op uit om vogels te kijken. De interesse is echter nooit helemaal verdwenen, op reis nam ik wel altijd een gidsje en een kijkertje mee.

Pas toen ik de overstap naar Culemborg waagde, pakte ik mijn oude liefde voor de natuur, en vogels in het bijzonder, weer wat serieuzer op. Vanaf de dijk en slechts een korte afstand van mijn huis waren volop soorten te zien.

Mijn eerste contacten met de vogelwerkgroep van de NVWC verliepen via het edele schaakspel. Ik was vrij snel na mijn verhuizing, lid geworden van de lokale schaakclub. Nu ligt een connectie tussen schaken en vogels kijken niet meteen voor de hand. Het was niet zo dat we met kijkers over de borden tuurden of via raadselachtige berekeningen uit de Petersongids briljante zetten wisten te distilleren. Het bleek dat één van de leden naast een gedegen schaker ook een zeer ervaren vogelaar was, de alom bekende Stijn Brand. Alras wisselden we niet alleen schaakzetten uit maar ook onze wekelijkse waarnemingen. Op de dijk kwam ik hem veelvuldig tegen, veelal in ‘obsuur’ gezelschap van andere vogelaars.

Eén voorval kan ik me nog goed herinneren. Het was op een mooie namiddag in mei dat ik besloot om niet rechtsreeks vanaf het station naar huis te fietsen, maar een ommetje over de dijk ging maken. Ik genoot van het uitzicht en lette ondertussen op tegemoetkomend verkeer en geleverde vrienden. Een sneeuwwitte vlek in de Baarsewaard trok mijn aandacht. Happend naar adem stapte ik van mijn fiets. In het oer-Hollandse

landschap stapte een uitheemse vogel sierlijk rond, een kleine zilverreiger. Deze soort was ik alleen in het verre buitenland tegengekomen! Let wel, dit was voordat dergelijke zilvertjes een bijna alledaagse verschijning langs de rivier werden.

Onbekommerd foerageerde de vogel in een ondiepe plas. Enkele snelle welgemikte uitvallen met de zwarte snavel leverden kleine visjes op, waarbij de vogel zich met gespreide vleugels in evenwicht hield.

Nadat ik me enkele minuten in het vogelparadijs waande, sjeesde ik naar huis. Dit moest Stijn weten! Enkele dagen geleden had hij me nog alle hoeken van het schaakbord laten zien, maar met deze waarneming kon ik hem toch nog op zijn Amsterdams gezegd een ‘poepie laten ruiken’.

kleine zilverreiger, la Brenne 2005, foto: Ruud Post

Mijn opzet om zo nonchalant mogelijk Stijn door de telefoon te laten weten dat een zilverreiger slechts vijf minuten van mijn huis ronddoelde, mislukte faliekant. Met overslaande stem schreeuwde ik dat hij als de sodemieter naar de dijk moest fietsen om een zilverreiger te zien. In mijn enthousiasme riep ik nog dat het een grote zilverreiger betrof.

Toen ik had opgehangen, begon ik spijt van mijn overhaaste actie te krijgen. Zo’n melding zou als een lopend vuurtje door vogelend Culemborg en omstreken gaan. In mijn verbeelding trokken horden vogelaars van heinde en ver met telescoopkanonnen en ander zwaar geschut naar de Baarsewaard. Het beestje zou geen enkele rust krijgen en uiteindelijk totaal uitgeput uit de lucht dwarrelen.

Die avond ben ik nog een keer naar de dijk gegaan en wonder boven wonder geen menigte te bekennen; wel een onbezorgde kleine zilverreiger. Blijkbaar zat het wel snor met de Culemborgse vogelaars. Niet lang daarna ben ik naar een clubavond gegaan en ben sindsdien blijven hangen.

NAAM: Gonda Baard

LEEFTIJD: 64 jaar

WOONPLAATS: Culemborg

LID SINDS: 1990

ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: In maart 2003 ben ik in het bestuur gekozen en heb toen de functie van secretaris op me genomen. In het bestuur ben ik de contactpersoon naar de redactie en de verspreiding van de Hak-al. In januari 2004 ben ik coördinator geworden van de werkgroep bibliotheek/archief. Ook heb ik even mogen fungeren als motor voor de herstart van de jeugdgroep. Door de werkgroep ondersteuning jeugdwerk zijn de rugtasjes gemaakt en is de jeugdkast opnieuw ingericht. Ook neem ik deel aan de jubileumcommissie NVWC 30 jaar die aan de activiteiten in 2005 een extra feestelijk tintje probeert te geven.

Door mijn werk bij de gemeente had ik als secretaris van de Milieu Adviesraad (MAR) al kennis gemaakt met enkele leden van de NVWC. Jouke, Henkjan, Kars en Berry stonden eind '80 in de bres voor natuur en milieu. Vanuit de MAR was Jouke degene die samen met mij en een stagiair in 1990 het afvalproject voor alle Culemborgse basisscholen heeft samengesteld. De gescheiden inzameling van afval was net ingevoerd. Voor de scholen heeft de AVRI toen een uitzondering gemaakt door daar wel de inzameling te blijven doen en ze niet als bedrijf aan te merken. Vanuit educatief oogpunt een grote winst.

Ik vond toen dat ik lid moest worden van een club waar zoveel inzet bestond om mensen bewust te maken van hun eigen gedrag. Een club waar veel kennis was over en liefde voor de natuur!

Als contactambtenaar Natuur- en Milieu Educatie (NME) heb ik vanaf 1991 meegewerkt aan de oprichting van het Steunpunt NME. De NVWC was een van de samenwerkende organisaties in de Stuurgroep NME. Zowel voor het basisonderwijs als voor de bevolking moest preventief milieubeleid vormgegeven worden. De start van de weekendprojecten vanuit het Steunpunt NME werd een feit.

Heel veel NVWC-vrijwilligers waren actief. Diezelfde vrijwilligers deden ook mee met de boomfeestdagen die vanaf 1993 voor alle basisscholen waren bestemd. In de Plantage startten we met de nieuwe opzet. In de Kinderboerderij, de Kasteeltuin, de wijk Lanxmeer, bij een boer op het erf, langs de Rietveldseweg en bij de school Anansi zijn onder meer bomen geplant.

Dankzij ondersteuning van veel NVWC-leden hebben duizenden basisschoolleerlingen mee kunnen doen aan deze boomfeestdagen.

Binnen de Stichting Speeltuin Culemborg waren mensen actief om iets op te zetten voor jongeren. De Heuvel kwam in beeld. De combinatie van spelen, dieren en educatie sprak aan. Met de aanleg van de speeltuin is ook de natuurtuin ontstaan. Na de komst van een collega, die de Heuvelactiviteiten van mij overnam, ben ik als vrijwilliger begonnen in de Natuurtuin samen met enkele NVWC-leden.

Niet alleen lokaal maar ook regionaal is de NVWC actief betrokken geweest bij het NME-beleid. De gemeente Culemborg participeerde in de regionale Stuurgroep NME waar kennis en organisatie op het gebied van natuur en milieu, zoals de NVWC, gebundeld werden. Projecten als 'De Levende Rivieren', 'Natuur op de Boerderij' en 'het Vlinderproject' werden in Culemborg uitgevoerd samen met de NVWC en andere deelnemers van het Steunpunt NME.

In 2002 ging ik met de VUT en was net daarvoor verhuisd naar Lanxmeer. Tot die tijd was ik niet actief binnen de NVWC. Wel was ik met enige regelmaat te zien op een vrijdagavond lezing en op de nieuwjaarsreceptie. Het was altijd fijn om weer zoveel bekenden te ontmoeten die ik als vrijwilliger had leren kennen.

Vlak voor mijn komst in het bestuur is de structuur binnen de NVWC veranderd. Ik heb dus geen ervaringen met ALV's. Mijn ervaring is dat heel veel leden actief zijn in een of andere werkgroep. Binnen die werkgroepen wordt veel werk verzet. Het regelmatige overleg vanuit het bestuur met de achterban in de thema- en kernledenavonden verdient meer aandacht. Binnen het bestuur worden 'groene' zaken binnen de gemeente nauwkeurig gevolgd en zijn leden actief betrokken bij inspraak en overleg. Er is veel verschillende deskundigheid en kennis. Heel prettig is dat we met al die verschillende talenten elkaar goed aanvullen en ondersteunen als dat nodig is. Zelf wil ik graag mijn bijdrage geven aan bovengenoemde taken in een bestuur, waarbij het vergaderen ook nog leuk en gezellig is.

Yme-Jan Bosma

Ik ben gestart bij de NVWC met het volgen van een algemene natuuroriëntatiecursus in 1985. De aankondiging daarvan stond, denk ik, in de Culemborgse Courant. Deze cursus werd toen gegeven in de Nijenburg, het honk van de NVWC. Dat volgen was de reden om ook lid te worden van de NVWC. Voordien had ik me met de natuur nauwelijks bewust bezig gehouden. Wel had ik menig uur in bos en op meer doorgebracht maar met een ander doel. In Drente geboren en aan de rand van het bos wonend, heb ik menig uur met vrienden met de fiets over kleine paadjes gecroost. Later, tijdens de middelbare school in Friesland wonend, heb ik over meren als de Grote Brekken gezeild of op onderlopend land (daar staan nu woonhuizen) geschaatst.

Na de algemene cursus ben ik in 1986/1987 “doorgestoomd” naar een vogelcursus. De stukken hiervan heb ik nog steeds. Onder de cursusleiders van toen zijn nog enkele huidige actievelingen, namelijk Jan Dirk Kievit, Leo van der Kooij en Kars Veling. Bij de cursus behoort het boekje “Vogels Kijken”, toen rood, nu blauw en het cursusboek begint met een uitleg over kijkers. Ik ben toen begonnen de vogelwaarnemingen in een boekje te noteren. De eerste datum is 27 september 1986. Het gaat over de Plantage, de Achterweg en de dijk en is de kennismakingsexcursie van de cursus. Het weer was goed, want er staat ‘zonnig’. Erg vol is het boekje niet, want inclusief de excursies van de cursus, staan er waarnemingen van zo’n 35 excursies, oftewel gemiddeld twee per jaar. De laatste is van 10 januari 2004. Toen heb ik zelf een rondje door het noorden van Friesland gemaakt: Bantpolder, Ezumakeeg en de Grote Wielen. Hoe komt dat geringe aantal? Echt weinig excursies gevolgd of vaak niets opgeschreven? Een beetje van beide. En bovendien, schrijf je de resultaten van een paddestoelenexcursie in een boekje met vogelwaarnemingen?

In de beginjaren gingen de excursies nog wel eens met een bus. Later is dat nooit meer voorgekomen. Te duur? Iedereen heeft een auto? Leuke herinneringen heb ik aan de Zeeland-/Zuid-Hollandexcursies: in de winter op ganzenjacht”. Het kon dan soms bar koud zijn, met een snijdende wind. Meerdere lagen onder je winterjas, twee mutsen op, lange onderbroek en eventueel ook nog een regenbroek. Dan was je blij met de auto te zijn gegaan. Kachel hoog en dan opwarmen op weg naar een volgende plek. Mist hebben we ook meegemaakt. En dan maar proberen de juiste wegen te vinden en de ganzen te ontwaren. Soms kostte het moeite om een goede kroeg te vinden. Opgeheven? Geen nood, een andere was vast wel in de buurt. Een warme kop soep ging er dan altijd wel in. Op 27 januari 1996 heb ik de Rossgans genoteerd en op 28 december 2002 de zeearend.

Een aparte plek waren de Ackerdijkse Plassen, een gebied van 100 ha, vlak ten noordwesten van Rotterdam Airport. Door het inklinken van het veen als gevolg van ontwatering dreigde het land onder het niveau van de plassen te geraken. De bedoeling was om de plassen iets uit te baggeren en die grond op het omringende land te verspreiden. Op 21 november 1998 hebben we die bezocht. Een koude dag, rond het vriespunt. Onder meer een forse slechtvalk gezien. Een plek zo dicht bij Rotterdam en toch hadden we daar geen hinder van. Maar het was ook een zaterdag.

In 1995 ben ik voor het eerst met een Hemelvaartkamp meegegaan. We hebben één keer eerder een poging gedaan. Dat was een winterkamp op Texel en we zouden met het hele gezin gaan. Maar op het moment suprême zei de auto, een oude Peugeot 504 familial: doe het zelf maar. Dat moet in 1990 of 1991 zijn geweest. In 1995 ben ik met Hylke gegaan, naar La Brenne. Medepassagiers waren Nel en Ellen Geleedst. We hadden toen een Subaru-busje, klein maar met heel veel pakruimte. Op de terugweg is Ellen met één van de twee gehuurde busje meegereden, met als reden dat de stoelen in de Subaru wel erg spartaans waren. Echter, op dat kamp heeft zij Paul van Veen leren en zijn zij op elkaar verliefd geworden.

In regenbuien zijn we toen naar La Brenne gereden en tussen de buien door hebben we onze tent opgezet. Daarna alleen maar droog en zon: kortebroekenweer. Zoals jullie in een ander verslag hebben kunnen lezen, heb ik net mijn tent kunnen redden van de koeien. Zij kwamen het kampeerterein in slagorde op. Dankzij mijn boerenachtergrond (moeder was boerendochter) heb ik de situatie kunnen redden.

Wat mij ook nog goed voor de geest staat, is een fietstocht door de omgeving (met gehuurde fietsen). Op een gegeven moment fietsten we over een landweg en de kuilen stonden daar tot aan de rand vol met water. Dat werd dus lopen, met de fiets als een wandelstok om zelf niet door de plassen te hoeven gaan. Een apart moment was ook dat Nel van Leo het grappig vond dat mijn vrouw ook Nel heette. Ik heb haar maar duidelijk gemaakt dat de mijne Jaaike heet en dat Nel “gewoon” een liftster was. En uiteraard mag ik de gezelligheid niet vergeten. Dat is ook een belangrijk onderdeel van een kamp en van de NVWC.

Nadien heb ik bijna aan alle kampen meegedaan, samen met Hylke, met Sytske en sinds geen van de kinderen meer op de middelbare school zit met Jaaike. Sytske is in Oostvoorne (1998) mee geweest en kreeg tijdens een lange wandeling (over het strand en over de weg weer terug) een compliment van Kees IJdenberg omdat ze het zo goed en kranig volhield.

Sinds 2000 probeer ik bestuurlijk wat aan de NVWC bij te dragen. In maart 2000 werd ik tot algemeen bestuurslid en tweede penningmeester gekozen, na een stemming. Ruud Post kwam niet in het bestuur. Helaas? Of misschien ook wel goed want nu houdt hij zich bezig met de Hak-al. U kent de nieuwe vormgeving. In 2002 heeft Frans Waroux zich als eerste penningmeester teruggetrokken, na bijna 30 jaar, en heb ik dat stokje van hem overgenomen. Regelmatig besteed ik aan die werkzaamheden een deel van mijn vrije vrijdag. Ik vind het leuk om met cijfers te "rommelen".

In die periode is de bestuursstructuur veranderd: van een maandelijkse vergadering waar iedereen welkom was naar vergaderingen van het bestuur en van

werkgroepcoördinatoren en bestuur. Meer voor de "incrowd" zou je zeggen maar het werkt wel. Thema-avonden worden er ook georganiseerd: over communicatie, over bomen, over de natuur. Iedereen is welkom om daar zijn zegje te doen. Samen met Mike van der Linden heb ik in 2004 een discussieavond over de Culemborgse natuur georganiseerd. Daar is een leuke notitie met de visie van de NVWC uit voort gekomen, met als titel "Culemborgse natuur over 15 jaar nog steeds vitaal!". De aanleiding was de discussie die de Culemborgse gemeenteraad wilde voeren over Culemborg over 15 jaar in al haar facetten. Voor mij aanleiding om die over de natuur binnen de NVWC aan te zwengelen. Tot nu is de NVWC de enige die heeft nagedacht over "over 15 jaar". Goed voor de NVWC, slecht voor de gemeente.

Eerste Culemborgse Milieuprijs voor jubilerende NVWC

De Natuur- en Vogelwacht Culemborg vrijdag, naar aanleiding

ncende de NVWC een goed geleide club met een sterke organisatorische basis, die heel planmatig te werk gaat. Het is een organisatie die

heersovereenkomsten zoals die er nu zijn tassen boeren en Staatsbosbeheer kunnen volgen hem ook op gemeentelijk niveau worden uitgeroepen. Voor een dergelijke overeen-

borg als eerste met de gemeentel Milieuprijs te belonen. De prijs staat uit f. 3000, verdeeld over 1 jaar. Eigenaar zag het liefst dat geld wordt besteed aan een oem project, zodat de hevolking late 2000 wil er met 1 geld is geb Voorzitter Wim Kievit, die bij in zijn schik was met deze prijs de NVWC nu

Ziekenomroep en Natuur- en Vogelwacht kregen nieuwe sleutels van onderkomen

Het was feest voor de Ziekenomroep en de Natuur- en Vogelwacht t.g.v. de overhandiging van de sleutels van het nieuwe onderkomen. Wethouder Koedam overhandigde ze aan mevvr. A. van Zullekom van de NVWC. Jansen-Verwey hopen medio september a.s. hun nieuwe onderkomen officieel te openen.

De heer Neggers van de Dienst Gemeentewerken, bouwkundig begeleider, heeft de gasten welkom: burgemeester Jager, de wethouders Glasbergen en Koedam, de heren Vonk en Hofman van de Dienst Gemeentewerken i.r. J. Giskes, besturen van de ZOC en NVWC, de werkgelegenheidsplieg o.l.v. dhr. Steffers. Wethouder Koedam was gelukkig dat het nu zover is. Een jaar geleden werd besloten het voormalig ketelhuis te bestemmen als onderkomen voor de ZOC en de NVWC. Er is in die periode veel tot stand gebracht. Verheugd was hij ook dat het Moeder Werkgelegenheidsproject zo goed is gestaagd. Dank en waardering aan het medewerkesteam, de werkgelegenheidsplieg, de af-

Mijn intree in de NVWC

We vieren binnenkort ons tweede lustrum als Culemborgers: eind 1995 zijn Yvon en ik in Culemborg komen wonen. Vanuit van de hectiek van de grote stad naar een meer dorpse (met verontschuldiging aan de 'echte' Culemborgers) woonomgeving. En inderdaad, wat een verademing: mensen die je groeten, gezichten die je al gauw bekend voorkomen, ook al zijn ze niet van de burens. Rust en stilte (in ieder geval 's avonds), flink wat sterren meer aan de hemel dan in die grote stad. Het merelgeluid dat niet eerst onnatuurlijk hard gemaakt wordt door de weerkaatsing langs allerlei muren. Een vinkenslag vlak bij je slaapkamerraam. En de rivier vlakbij, een haast onbekende dimensie.

En dan blijkt er in Culemborg ook nog eens een club te zijn die zich actief bezighoudt met 'al wat groeit en bloeit' in en om de stad. Mooier kan het toch niet voor iemand die daar ook belang aan hecht en plezier uit put? Hier en daar informierend, bleek die club hoog aangeschreven te staan: levend, breed, deskundig. Lid worden dus. Maar die naam, 'Natuur- en vogelwacht'... Met wat ik vind van de padvinderij deed die me daar iets te veel aandenken. En dan: zijn vogels soms geen natuur? Of zijn ze juist het enige onderdeel daarvan dat de moeite waard is om apart genoemd te worden? Vreemd hoor. Maar goed, het zal wel zo'n relic uit zijn uit de jaren zeventig. En wie weet, in de toekomst... Eerst die club maar eens gaan besnuffelen. Daartoe deed zich een goede gelegenheid voor: de jaarvergadering van 1996. Die eerste kennismaking viel niets tegen, een hartelijke ontvangst in een prettige sfeer. Er heerste een aangename mengeling van een losse, zelfs wat anarchistische benadering en formaliteit: een (terecht) correcte en regeltjesvolgende verantwoording van het bestuur aan de leden in een sfeer die heel wat lossere en in ieder geval allesbehalve formeel was. En een interessante lezing na de pauze (maar vraag me niet wat ook al weer het thema was). De mensen die me op die avond opvielen (bestuursleden, leden die het woord namen enzovoorts) waren van alle leeftijden: grijze bollen zowel als twintigers en dertigers. Met voorzitter Wim Kievit toen al onbetwist als kandidaat voor de 'mooiste-grijze-bollenprijs'. Als aankomend grijze bol maar jong van geest, deed me deze mengeling der jaren ook veel deugd. Minpunt: het waren wel weer voor het overgrote deel mannen die de boventoon voerden. En dan het 'clubhuis', dat paste bijzonder goed bij die sfeer: duidelijk gebouwd met een andere bestemming, aangekleed met materiaal en spullen die weinig formeels uitstraalden (om het maar zacht te zeggen), maar waarachter duidelijk het idee 'als het goed voldoet is het goed genoeg' zat. Komt als eerste indruk misschien een beetje raar over, maar toch mag ik dat graag zien. Het ziet er misschien niet uit, dat allegaartje

van stoelen en tafels en kasten, maar je voelt je er al snel thuis bij.

Goed, zo ontstond dus mijn band met de NVWC. Wat betreft mijn belangstelling zat ik van alle werkgroepen het dichtst bij de plantenwerkgroep, want daar ligt vooral mijn eigen 'groene' achtergrond. Maar toch ben ik daar tot op heden niet erg diep ingedoken. Ik ben namelijk vooral geïnteresseerd in de (grotere) verbanden, op twee manieren. Ten eerste: waarom zie je een bepaalde soort of gemeenschap hier en niet daar, en hoe zijn die 'standplaatsen' en de verschillen ertussen ontstaan? Oftewel: wat speelt er hier (en waar ook) op de schaal van het landschap. En dat aspect mis ik nog een beetje bij de NVWC. Maar ik ben geen goede organisator, dat zal er ook wel in meespelen.

Het andere grotere verband waar ik graag mee bezig ben, is dat van wat 'gebeurt er om de natuur heen'. Dat had ook toen al wel de aandacht van de NVWC en dat groeit nog steeds. Er werden al vragen gesteld als: waar liggen knelpunten, wat doet de gemeente ermee, wie zijn er nog meer actief mee bezig, wie kunnen we nog meer bereiken? En dus ook: hoe gaat de NVWC zelf daar mee om? Op de AMV, de algemene maandelijkse vergadering, waar ieder die wilde bij kon zijn, kwamen dergelijke onderwerpen vaak genoeg aan de orde. Een prachtige uitvinding, die, misschien wel vanwege zijn anarchistische inslag, jammer genoeg op gegeven moment moest sneuvelen in de 'reorganisatie'. Ja ja, de NVWC is een moderne club! Maar gelukkig is ze in een andere, vorm voortgezet (die jammer genoeg wel wat minder laagdrempelig is, maar à la).

En dat tekent wel de ontwikkeling die de NVWC willens en wetens steeds weer opzoekt in het nastreven van haar doelen van plezier in de natuur(-studie) en bescherming daarvan. Daarvoor zijn betrokkenheid (en dus plezier en uitdaging) van de leden en 'slagkracht' nodig. Dat daarvoor weer een efficiënte omgang met de beperkte tijd en de verschillende interesses van die leden nodig is, wordt door de NVWC van nu scherp gezien. En dat is een van de sterke kanten van de NVWC, en een van de redenen dat ik er ook nu nog lid van ben. En niet toevallig staat de NVWC hierdoor ook bij anderen goed bekend: ik heb nog al eens in 'kennerskringen' in het land positief commentaar mogen vernemen over de NVWC over haar deskundigheid en de rol die ze speelt op lokaal niveau, in en ten aanzien van de gemeente dus.

Alleen die naam... Maar wie weet, in de toekomst...

(voor de duidelijkheid: ik ben lid sinds 1996, lid van de Plantenwerkgroep en de Wg Ruimtelijk beleid i.o., en sinds begin 2004 bestuurslid)

NAAM: Yvonne van Gils
WOONPLAATS: Geldermalsen
LID SINDS: Begin 2005

ACTIVITEITEN BINNEN

DE NVWC: Meelopen met de vogelwerkgroep.

Ik heb al jaren veel belangstelling voor veldwerk, iedere vakantie gaat mijn flora van wilde bloemen en mijn vogelgids mee, om vervolgens nauwelijks gebruikt weer mee terug te keren. Ik neem mij altijd voor mijn familie 's ochtends zo ver te krijgen vroeg op te staan, wat ze elke avond beloven maar elke ochtend weer 'vergeten' zijn! Natuurlijk determineer ik elke vakantie wel een aantal soorten planten en spot ik wel een aantal vogels, maar veel minder dan dat ik eigenlijk zou willen.

In 2001 ben ik verhuisd van Utrecht naar Culemborg en sindsdien geniet ik van de ruimte, boomgaarden en uiterwaarden in de prachtige Betuwe. Toen ik in 2002 een oproep in de Culemborgse Courant las over een te houden vogelcursus door NVWC was ik meteen enthousiast. Toen ik belde bleek ik al te laat te zijn, er was heel veel belangstelling voor en de cursus zat eigenlijk vol. Ze zouden het bij de vereniging bespreken en belden mij vrij snel terug. Het deelnemeraantal was eigenlijk te groot maar ze wilden enthousiaste mensen ook niet teleurstellen en ik mocht toch nog komen! Ik weet niet meer wie dit heeft geregeld maar ik ben diegene nog steeds dankbaar. Deze cursus voor beginners over vogels in en rond de tuin werd gegeven

door Annette van Berkel, Ruud Post en Louis van Oort. Ik heb geleerd dat kauwtjes altijd kletsen met elkaar en dat er vlak bij het KWC een grote kolonie roeken zit. In de plantage heb ik staan genieten van een grote groep staartmeesjes en in de Zump hebben we nog een glimp opgevangen van een buizerd die vlak voor ons neus opvloog. Ondanks dat we niet alle soorten hebben gezien die we in de cursus hebben behandeld vond ik het zeer geslaagd.

Later heb ik het gedrag van de heggenmus wat in de cursus zo mooi beschreven werd zelf uitgebreid kunnen bekijken in mijn eigen tuin! Ik herken de tiftjaf uit duizenden, ik snap waarom de huismus zich niet veel laat zien in de nieuwbouwwijk waar ik woon. Veel informatie die verstrekt werd werkte nog heel lang door en mijn enthousiasme was helemaal aangewakkerd. Sindsdien lette ik extra op de Culemborgse Courant en controleerde ik mijn mail, ik had mijn adres achtergelaten, maar toen ik niet veel meer vernam heb ik, op het moment dat ik zelf ook wat meer tijd kreeg, besloten lid te worden van de NVWC. Ik kreeg meteen een bevestiging, het clubblad de Hak-Al én een uitnodiging voor een 'nieuwe-leden-avond'; een heel leuk initiatief!

Cursus van start

CULEMBORG: Maandag j.l. ging in de Soos van de Sociale Akademie te Culemborg, de cursus „Vogelherkenning” van de Natuur en Vogelwacht van start. Tot het enorme plezier van de organisatoren kwamen

deze avond ongeveer tachtig personen voor deelname aan de cursus, niet alleen uit Culemborg maar ook uit o.a. Tiel, Zeist enz. Vol belangstelling werd geluisterd naar de wetenswaardigheden van de heer Leo v.d. Kooy, leider van genoemde cursus.

Jubileumlid van de club

Leuk om eens na te denken over de vraag: "Hoe ben ik eigenlijk lid geworden van deze club?" Het antwoord is nogal schokkend, want ik ben eigenlijk nooit zelf lid geworden. Of je kunt zeggen dat ik juist twee keer lid ben geworden. Het is maar net hoe je het bekijkt. Bij het 10-jarig bestaan van de club zijn we als gezin lid geworden. Ik was toen 13 jaar oud. Bij het 20-jarig bestaan van de NVWC leerde ik Paul kennen en ben zodoende ook weer via hem lid geworden. Nooit zelf lid geworden dus, en toch een soort jubileumlid. Leuk om bij het 30-jarig bestaan eens terug te blikken op die twee andere jubilea.

Bij het 10-jarig bestaan was de NVWC terechtgekomen in clubhuis "De ketelvink". Dat gebouw was me zeer bekend, want ik ben opgegroeid onder de rook van dat ding (toen het nog een echt ketelgebouw was met enorm hoge pijpen). En aangezien mijn ouders goede bekenden waren van Adri en Wim werd het tijd om ons eens mee te nemen naar het clubhuis op de jubileumdag. Heel veel herinner ik me daar niet van. Er was geloof ik een soort informatiemarkt met kraampjes binnen. In ieder geval, de familie Geleedst werd lid. Of het in dat zelfde jaar was of een jaar later weet ik niet meer, maar mijn moeder en ik gingen op onze eerste excursie: op koninginnedag naar de Nieuwe Zuiderlingedijk. Eerlijk gezegd weet ik vooral nog dat het warm was en dat de dorpen waar we langs kwamen vrolijk versierd waren. En ook dat we via Mariënwaard fietsten, alwaar zich een klein incident voordeed. Er was een orchidee gesignaleerd! Mijn moeder, die net als ik orchideeën alleen kende als die schreeuwerig roze kamerplanten, kon het niet geloven en wilde wel eens van dichtbij kijken. "Waar is die dan?", vroeg ze zoekend naar iets opvallends, en zo kreeg ze van een zeer verontwaardigde Adri te horen dat ze erbovenop stond!

Verder herinner ik me alleen nog wat flitsen van reigers in bomen, kreeg ik uitleg bij het begrip 'stootvogel' en was er heel veel zon.

Ik denk dat ik in de tien daarop volgende jaren een handjevol lezingen heb bijgewoond en misschien nog wel eens mee ben geweest op excursie. Maar heel veel was het zeker niet. Zo kon het gebeuren dat ik na tien jaar als betrekkelijk onbekende meeging op het jubileumkamp naar La Brenne. En zelf kende ik ook slechts een handjevol mensen, en dan feitelijk nog van kerk of korfbalvereniging. Waarom ging ik eigenlijk mee op kamp? Mijn moeder wilde graag mee, maar had geen kampeerervaring. Ik ook niet echt, maar had al wat met een rugzak en een tentje door Zuid-Europa getreind. Bovendien had ik erg veel tijd, toen nog wel. Ik was herstellende van de ziekte van Pfeiffer en was daarom al bijna een jaar langer bezig met de Pabo. Ik keek met afstuderen daarom niet meer op een weekje. Voor de zomer zou het wel rond zijn en het was pas eind april...

Dus met het busje van Yme Jan en zoon Hylke en samen met mijn moeder naar La Brenne gereden. In een regenachtig Rosnay aangekomen hebben we soep gegeten in de gezamenlijke tent en daar heb ik heel wat handen van onbekenden geschud. Zo ook de hand van Paul. En sommige dingen vergeet je nooit meer. Ik heb dan ook aan dat 20-jarig bestaan heel wat meer herinneringen dan aan het 10-jarig!

In dit voorjaar heb ik ter ere van het 30-jarig jubileumkamp, weer in La Brenne, al herinneringen opgehaald en dat blijven we niet doen. Wel kan ik melden dat ik die tweede keer direct heel wat actiever binnen de club ben geworden. Fanatiek mee met kampen, excursies en vooral de lezingen in die eerste jaren waren ook gelijk de avonden

waarop je dan weer een heleboel vrienden zag. Dat is de laatste jaren allemaal wat minder intensief geworden. De laatste kampen zijn we niet mee geweest en ook ga ik zelden op excursie. Maar ik kom toch nog graag in de Ketelvink. Door het redactiewerk heb ik met aardig veel mensen contact. En gelukkig zijn een aantal mensen van de vogelwacht hele goede vrienden geworden, die ik heel wat vaker buiten NVWC-verband zie dan bij clubactiviteiten.

Is er veel veranderd binnen de NVWC? Ja, vast. Maar ik denk vooral dat we als leden zelf veranderd zijn. Ik in ieder geval wel. Als 13-jarige, bij het 10-jarig bestaan, speelde natuur en milieu nauwelijks een rol. Sprak de club me ook niet zo heel erg aan. Bij het 20-jarig bestaan, als 23-jarige, ben ik door Paul direct heel actief geworden binnen de club. Had ook de tijd om er veel te zijn en te doen. En nu, bij het 30-jarig bestaan, vind ik de club nog steeds heel leuk, maar kies ik wat bewuster waar ik wel en niet aan mee doe. Overal is blijkbaar een tijd van.

Mooi in dat verband vond ik ook een stukje cabaret bij het 25-jarig bestaan van de club, waarmee ik wil afsluiten. Enkele leden beelden daarbij de telpost uit, in de beginjaren en later. Natuurlijk een beetje overdreven, maar toch. In de beginjaren was men fanatiek aan het tellen. Hooguit tijd voor een snelle hap van een boterham en een slok koffie; het ging om de vogels. En dan de "recente" uitbeelding van de telpost. Een groot gezelschap, waarbij een enkeling nog naar vogels keek. Kinderen holden rond. Er werd uitgebreid bijgepraat. En met mobiele telefoons werden afwezig op de hoogte gesteld van een bijzondere waarneming. Waarbij het gesprek werd afgesloten met de legendarische woorden: "O, en neem even een kurkentrekker mee."

Paddenprojekt

Afgelopen zaterdag kwam de paddenwerkgroep van de Natuur- en Vogelwacht uit haar lange winterslaap en toog aan het werk langs de Kleine Buitenom. Onder een koude maar stralende zon kon het materiaal langs de Lekdijkstraat in ruim 2 uur geplaatst worden door een 15-tal vrijwilligers, waaronder enkele jeugdleden, de familie Kalden zorgde overigens niet alleen voor de knotploeg maar bracht ook koffie bij de Ronde Haven.

Helemaal mee zat het de werkgroep echter niet want langs de Doelen was de grond ondoordringbaar vanwege de vorst.

Getracht zal worden om het overige materiaal de komende zaterdag te plaatsen of op enkele avonden, als de weersomstandigheden e.e.a. toelaten.

Paddentrek verwacht men nog niet gezien de huidige weersomstandigheden, maar de werkgroep wil uiteraard voorkomen dat padden verkeersslachtoffer worden. Men vrees overigens ook dat deze 3e achtereenvolgende strenge winter ook de paddenpopulatie niet onberoerd heeft gelaten. De komende weken zal de paddentrek dit moeten uitwijzen, ongetwijfeld leest u dit terzijnertijd.

Studiedag Jongeren- evangelisatie IBB

de Internationale Bijbelbond houdt in Culemborg een studiedag over jeugdevangelisatie, welke openstaat voor alle belangstellenden. Op zaterdag 21 maart zullen Arnold van Heusden (Youth for Christ) en Peter Vlugg jr. (Tiener-

toekomst) spreken over het onderwerp 'De jeugd van tegenwoordig...ons een zorg?' Beide sprekers zijn werkzaam onder en met jongeren en hebben ruime ervaring op dit gebied.

Op deze dag worden manieren van vroeger en nu vergeleken en bekeken, naar hun waarde van vandaag. Een ieder die werkzaam is in het jeugd- en jongerenwerk komt hiermee in de praktijk in aanraking, en is daarom van harte

uitgenodigd deze dag bij te wonen. De medewerkers van de Bijbelbond zorgen voor koffie en thee op deze dag. Men wordt verzocht zelf brood mee te nemen. De toegang voor deze dag, die om 10.00 uur begint is gratis. Voor de onkosten kan men een vrijwillige bijdrage geven.

Opgave kan plaatsvinden aan het adres: Internationale Bijbelbond, Slotstraat 13, tel. 17834.

Kleding- en speelgoedbeurs

A.s. zaterdag wordt in de Open Hof de kleding- en speelgoedbeurs gehouden.

De beurden gaan om 10 uur open en de beurs sluit om 15 uur.

Inflictingen: tel. 16423, 20421 en 18112.

Coördinator knotten Jan Rietvink extra voor voetlicht

Zaterdag jl. was de laatste knotdag voor de leden van de Natuur- en Vogelwacht voor het seizoen '86-'87. Onder werkelijk ideale weersomstandigheden trad een ploeg van ca. 25 knotters onder de beziezelende leiding van coördinator Jan Rietvink aan om aan de Oude Beesdeweg een kleine honderd bomen te dunnen. Aanvankelijk zou men het werk afmaken aan de Beusichemsedijk, maar door het

hoge water was dat niet mogelijk.

Overigens had de start al een feestelijk en geanimeerd karakter want Jan Rietvink al zo'n 15 jaar bezig met dit werk, waarvan 12 jaar als coördinator vierde deze dag zijn vijftigste verjaardag. De NVWC had hiervoor een griezelig maar goed gelijkende Abraham tot stand gebracht die al vroeg door een deel van de ploeg vooraf

op de knot-lokatie was aangebracht, voorstellende een arbeidzame knotter actief op een ladder bezig met de snoeiwerkzaamheden. Uit een reactie van Jan Rietvink bleek dat het hem verbaasde dat er al zo vroeg een groot aantal knotters aanwezig waren. Naderbij gekomen ontdekte hij de Abraham en was bijzonder verrast. Abraham sloeg de gehele dag door de knot-activiteiten gade en stelde

na afloop tot genoegen vast dat de bomenrij nu eigendom van de gemeente er voortreffelijk bijstonden. Ook werden op een aantal lege plaatsen weer vijftien nieuwe bomen aangeplant.

Het bleef voor Jan Rietvink niet alleen bij de Abraham. Er werd hem ook een doos heerlijke sigaren aangeboden door Frans Waroux.

NAAM: Ruud Post
LEEFTIJD: 50 jaar
WOONPLAATS: Culemborg
LID SINDS: november 1992

ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: Coördinator werkgroep wintervoeding vogels;
lid van de vogelwerkgroep; vormgever van de Hak-al.

Mijn interesse voor de natuur is ontstaan vanuit de lagere school in mijn geboortedorp Vogelenzang. Trouwe lezers van de Hak-al weten dat mijn hoofd van die school, meester Kuijs, een natuurliefhebber is. Iedere maandagmiddag op school stond in het teken van de natuur. De meester hing de bekende linnen schoolplaten (van L. Dorsman Czn, K.M. Knip en A. Mellink) voor de klas op waarmee hij zijn luisterrijke verhalen kon illustreren en waarbij je zo heerlijk kon wegdromen.

Wanneer het weer het toeliet, gingen wij als klas er dan ook op uit en de meester wees ons op planten en dieren die wij zo op ons pad tegenkwamen. En zo staat een ontmoeting met een kuifleeuwerik nog in mijn geheugen gegrift. De natuur werd ook beleefd vanuit de beschikbare boeken en zo werd kennis over de natuur vergaard, waarbij de interesse voor vogels duidelijk de overhand had gekregen. Doordat er in het dorp of nabije omgeving geen natuurverenigingen waren -en misschien waren zij er toen überhaupt niet- kwam het dat ik net als vele leeftijdsgenoten uit het dorp ging voetballen en steeds meer interesse kreeg voor de meiden.

Wonende in Alkmaar kwam ik in 1988 te werken in Culemborg en van een voormalig collega hoorde ik van het bestaan van de NVWC. Nadat wij in december 1990 naar Culemborg waren verhuisd en redelijk op orde waren gekomen, werd ik lid van de Natuur- en Vogelwacht Culemborg.

Mijn eerste kennismaking met de natuurclub was op uitnodiging van de vogelwerkgroepcoördinator om mee te doen aan trek tellingen op de trektel post in de uiterwaarden. Vertrouwende op mijn theoretische kennis van vogels dorst ik de uitnodiging wel te accepteren. Aangekomen op de aangewezen plaats kwam ik ietwat te laat op de trektel post. De uitleg leek eenvoudig maar wanneer je nog niet zo lang in Culemborg woont, zeggen je bepaalde kenmerken in het veld je nog niet zoveel. En zeg nou zelf: zo voor

de hand liggend ligt de trektel post nou toch ook niet. Bovendien beantwoordde mijn voorstelling van een trektel post totaal niet aan hetgeen ik aantrof. Enthousiast werd ik onthaald door Paul van Veen en Felix Schoenmakers. Het werd een onvergetelijke ervaring. Op één dag zoveel beesten te zien die erg tot mijn verbeelding spraken en eindelijk kon ik ze eens in het echt zien. Ik had al gauw het gevoel dat ik veel kennis te kort kwam. Gelukkig kwamen nog wat ganzen, eenden en meeuwen over, zodat mijn zelfvertrouwen niet helemaal om zeep werd geholpen. Maar toen achter ons in de meidoorn, voor mij althans, een groep lijsterachtigen landde, liep dit zelfvertrouwen toch een verschrikkelijke deuk op.

Paul die onmiskenbaar alles opschreef wat er te zien was, noteerde deze vogels niet. Kennelijk was het Paul ontgaan en ik vroeg hem of die lijsters niet genoteerd moesten worden, daar achter ons in die meidoorn. Duidelijk niet zo geïnteresseerd in die vogels gaf Paul antwoord dat de kramsvogels die daar in de meidoorn zaten *TP'tjes* waren en liet mij wanhopig achter met mijn kramsvogels. Mijn gedachten ratelden, in mijn hoofd gonsde het, ik werd bijna desperaat. Kramsvogels, nog nooit van gehoord.

Vanaf die dag werd het mij duidelijk dat je vogels niet vanuit een boek leert kennen maar vanuit de praktijk met kenners in het veld. Aan de excursies die in dat vogeljaar volgde, heb ik zonder onderbrekingen meegedaan en het heeft mijn interesse voor de natuur weer helemaal teruggebracht. Mijn zelfvertrouwen nog niet.

Het bestuur werd op dat moment gevormd door Gerard van Ruiten (secretaris), Frans Waroux (penningmeester), Breun Jansen, Leo van der Kooij, Kars Veling en Henkjan Kievit (gewoon leden) onder voorzitterschap van Wim Kievit. Maandelijks kwam het bestuur op de eerste maandag van de maand bij elkaar. De structuurvorm was uniek. Gewone leden van de club vergaderden en besloten in een open structuur over bestuurlijke zaken. Dergelijke vergaderingen werden frequent door mij bezocht.

Na (bijna) 13 jaar lid te zijn van de NVWC ben ik het met Louis van Oort eens. De NVWC is een bijzondere vereniging die gevormd wordt door mensen die heel trouw zijn aan de club. De loyaliteit van de leden aan de natuur maakt dat je je snel als lid thuis kunt voelen. De prettige manier waarop je met andere leden je hobby uitoefent, maakt dat je veel over wilt hebben voor de bijzondere natuurvereniging: de Natuur- en Vogelwacht Culemborg.

NAAM: Frans Waroux
LEEFTIJD: 63 jaar
WOONPLAATS: Culemborg (sinds 1971)
LID SINDS: De oprichting van deze club.

Als verwoed lezer van de Culemborgse Courant las ik in de editie van eind februari 1975 dat er op 5 maart daaraanvolgend, ten huize van Gerard van Zuylen in de Zandstraat, een oprichtingsvergadering van wat nu de NVWC is, zou worden gehouden. Want om op de hoogte te zijn en te blijven van al het nieuws in en rond Culemborg was het een 'must' om je op dit weekblad te abonneren. Dat werd mij door mensen die het kunnen weten, verteld. Later heb ik die mening enigszins bij moeten stellen, maar toen kregen we hem gratis.

Ik ben groot gebracht (nou ja, groot) in Utrecht en ging als jochie op vrije dagen en in de vakanties heel vaak met vrienden uit de buurt (Zuilen) richting natuurterreinen en bossen rondom Utrecht. Het doel was het verzamelen van verschillende vogeleieren, wat toen ook al was verboden, maar een geweldige uitdaging bleek te zijn. Kistje maken, zaagsel erin en daar heel voorzichtig je rijkdom in bewaren. Eerst uitblazen natuurlijk anders kon het gaan stinken. Ik had niet zo'n grote verzameling.

Je wordt ouder en gaat anders onderwijs volgen met veel huiswerk. Met als gevolg nauwelijks tijd om aan die verzameling van vogeleitjes veel tijd en aandacht te besteden. Wat wel blijft, is de aandacht en belangstelling voor de natuur. Met name de vogels hebben altijd een bijzondere plaats in mijn belevingswereld ingenomen.

Toen ik dus dat artikeltje in de C.C. las, dacht ik dat zoiets wel eens wat voor mij zou kunnen zijn. Het was een uitnodiging voor mensen met belangstelling voor de natuur in de meest brede zin van het woord.

Ik ben er dus naartoe gegaan en ontmoette daar in de huiskamer een bont gezelschap mensen waarvan enkelen elkaar al kenden. Ik kende niemand. Zodoende maakte ik kennis met onder anderen Gerard en Cocky van Zuylen. Gerard met een grote, lange baard. Met Arno Bos met een dikke rode baard. Hij was zelf ook behoorlijk aan de maat, dus een en ander paste goed bij elkaar. Han en Gerard Jansen, een fantastisch echtpaar waarvan Gerard, eveneens bebaard, de rol van de bedaarde echtgenoot vervulde en Han één en al uitbundigheid etaleerde. Vooral haar schaterende lach werkte bijzonder aanstekelijk.

Ik maakte kennis met Johan de Kruijf, een bij Gerard inwonende collega die naar later bleek enorm veel van vogels en planten afwist. Harry en Mienke Uphof waren er en Leo van der Kooij, toen nog praktiserend schoolmeester. En ook de heer Arie Bleijenberg, een in Culemborg bekend jager, die van dichtbij het ontwikkelen van zo'n club goed in de gaten wilde houden.

In de volle huiskamer, met koffie en thee, vertelden Arno Bos en Gerard van Zuylen wat de bedoeling was van deze bijeenkomst. Met z'n drieën, Chris Kalden behoorde ook tot dat driemanschap maar was helaas die avond verhinderd, wilden ze een club oprichten die aansloot op die zaken waar zij in kleiner verband al mee bezig waren. Dat was met name het fysiek onderhoud van landschapselementen in de omgeving van Culemborg. Wat inhield dat een klein groepje enthousiaste mensen knotbomen van hun overvloedige takkenlast afhielp, om op deze manier deze bomen voor de ondergang te behoeden en voor het landschap te behouden. Er werd ook al vogelinventarisaties gedaan.

Als het tot oprichting van de Natuur en Vogelwacht zou komen, dan moest de opzet en aanpak van deze club veel breder worden. Allereerst moest worden bepaald in welk gebied men actief wilde zijn, wat het werkgebied van de NVWC zou moeten worden. In dat gebied wilde men excursies gaan houden, voornamelijk voor de jeugd en zo mogelijk elke week. Er zouden inventarisaties moeten uitgevoerd van vogels en indien deskundigheid beschikbaar was ook van planten. Er moesten regelmatig dia- of filmavonden worden georganiseerd en natuurlijk moest het bezig zijn in de natuur op een hoger plan komen. Het snoeien van knotwilgen zou een hoge prioriteit moeten krijgen, want er was ontstellend veel achterstallig onderhoud in het buitengebied. De mogelijkheid om meerdaagse kampen in andere natuurgebieden te organiseren moest besproken worden. Kortom, alle aanwezigen konden zich volledig vinden in de voorstellen die werden gedaan. Ter plaatse werd de deskundigheid van de aanwezigen genoteerd en op welke wijze zij een directe invulling bij deze club konden hebben. Wat mij toen opviel, was dat Arie Bleijenberg het wel op zich zou nemen om de stand van de fazanten en patrijzen in het gebied bij te houden. Hij kwam als jager regelmatig in het buitengebied en zijn specialiteit was toch wel deze twee vogelsoorten. Het werd genoteerd, zij het met enige achterdocht. We hebben Arie niet vaak meer gezien op excursies en bijeenkomsten. Mijn deskundigheid betrof vogeleitjes maar daar heb ik het verder maar niet over gehad. Wel dat mijn belangstelling toch wel uitging naar de vogels. Ik werd een vaste deelnemer aan de excursies en heb met name van Gerard van Zuylen en Chris Kalden heel veel geleerd.

Omdat ik in de Grafische Industrie werkzaam was en Arno Bos de uitgave van een mededelingenblad zeer noodzakelijk vond, hadden wij in die tijd zeer regelmatig contact. Hij wilde ook een bibliotheek voor de leden gaan opzetten en vond en zag in mij een geschikt persoon om hem daarbij behulpzaam te zijn. Arno Bos hield ook de 'penningen' bij. Nu waren er niet zoveel penningen en in de oprichtingsvergadering was daar eigenlijk totaal niet over gesproken. Volgens Arno konden we het beste aan de leden kenbaar maken dat er weinig of geen geld meer in kas was en dat gerekend werd op vrijwillige bijdragen. Ik had zodoende gedurende een halfjaar zeer intensief contact met deze Arno, een ongelofelijk energiek persoon, die als voorlichtingsambtenaar werkzaam was bij Staatsbosbeheer en via zijn werk enorm veel betekende voor de NVWC. Hij kreeg, nadat hij in dit halve jaar druk was bezig geweest de NVWC van een structuur te voorzien, een aanbieding van zijn baas voor een andere baan. Hij kon opzichter worden van de boswachterij Noordwijk aan Zee. Hoewel met pijn in het hart heeft hij dit unieke aanbod aangenomen en van dat moment af heb ik een aantal taken van hem overgenomen. Zo werd ik dus de beheerder van de 'penningen', van de bibliotheek en van het mededelingenblad. En van nog veel meer. Ik ging me voornamelijk bezighouden met zaken op organisatorisch gebied naast mijn uitgesproken belangstelling voor de vogels.

De maandelijkse bijeenkomsten in die beginperiode vonden plaats bij de mensen/leden thuis. En omdat het een nogal actieve club was, zonder bestuur maar met een aantal perfecte kartrekkers die allemaal toegang hadden tot die bijeenkomsten, bleek al snel de behoefte aan een eigen, externe ruimte te bestaan. De meeste huiskamers van deze leden bleken doorgaans te klein voor het herbergen van zo'n groep enthousiastelingen.

We konden een ruimte huren in Het Kompas aan de Slotstraat en dat was de eerste officiële overeenkomst die we als NVWC zijn aangegaan. Het werd toen ook noodzakelijk om contributie te gaan heffen bij de leden. Tien gulden voor volwassenen en vijf gulden voor een jeugdlid (niet per maand maar per jaar).

Voor de dia-avonden huurden we de grote zaal in de Open Hof (met de heer Warntjes naar de Galapagos-eilanden) of waren we te gast op de school van Leo van der Kooij. Er werden exclusieve excursies gehouden, meerdere keren met de bus naar onder meer de Oostvaardersplassen met rond de vijftig deelnemers. Er werden al specifieke plantenexcursies gehouden met onder anderen Naud van Wijnhoven als excursieleider. Verder ontstond belangstelling voor insecten en er werd onderzoek naar gedaan. Gerrit Marchal uit Wijk bij Duurstede speelde daarbij een heel belangrijke rol. Hij kon vreselijk goed tekenen maar is later verhuisd naar de Noordoostpolder.

Er werd een wedstrijd uitgeschreven voor een naam van ons mededelingenblad dat inmiddels elke maand bij de leden in de bus viel. Uit de vele inzendingen werd de naam Hak-Al gekozen. Een veelgehoorde kreet op excursies wanneer aan degene die het verslag + waarnemingen moest maken een soort werd doorgegeven die al op de lijst voorkwam. Het antwoord luidde dan steevast "die hak-al". Vervolgens werd verzocht om een logo voor de club te ontwerpen. A. de Jong uit Geldermalsen leverde een compositie in, die zo ijzersterk was en zo duidelijk alle facetten waarin de NVWC werkzaam is weergaf, dat dit logo tijdloos is en nog steeds in gebruik is. Sterk en duidelijk op postzegelformaat, maar ook schitterend op onze verenigingsvlag die ooit door Lies van de Ham is gemaakt. Het gaat te ver om over de afgelopen dertig jaar een compleet beeld te schetsen. Wat wel zeer opvallend is dat nog steeds heel veel leden van het eerste uur lid zijn en op één of andere manier ook nu nog actief zijn binnen de NVWC. En ook dat verschillende van deze mensen met de basis die ze hebben opgedaan bij de NVWC nu uitstekende posities in de maatschappij bekleden en dat de NVWC in voorkomende gevallen nog altijd een beroep op deze mensen kan doen.

Wat mijzelf betreft: Ik heb in al die jaren met heel veel plezier en voldoening deel uitgemaakt van de club, en nog steeds. Zeg maar van het begin af penningmeester geweest, enorm veel steun en support gehad van mijn zwager Breun Jansen, waarmee ik jarenlang de productie en redactie van de Hak-al heb verzorgd. Ik ben uitermate tevreden met Yme Jan Bosma die nu de taak van 'centenbeheerder' vervult en met het nu zittende bestuur dat wat betreft de samenstelling een ongelofelijk sterk bestuur is. En dat verdient de NVWC die al 30 jaar een belangrijke rol in mijn leven en in de Culemborgse gemeenschap heeft vervuld.

Tijdens de laatste Jaarvergadering heb ik na 30 jaar mijn bestuursfunctie overgedragen aan Daniël Beuker. Ik ben en blijf nog steeds lid en actief in de wekelijkse Onderhouds- en Klusgroep van de Ketelvink, de Werkgroep Wintervoeding en de Nestkastenwerkgroep.

NAAM: Yvonne Gasau
LEEFTIJD: 38 jaar
WOONPLAATS: Geldermalsen
LID SINDS: februari 2003
ACTIVITEITEN BINNEN DE NVWC: Lid van de vogelwerkgroep.

Toen ik zo'n vijf jaar geleden vanuit de stad (Utrecht) op 'het platteland' (Geldermalsen) kwam wonen, was ik vooral bezig met genieten van veel buiten zijn. Na verloop van tijd merkte ik allerlei levende have op die ik van geen kanten kon thuisbrengen. De koolmezen en merels in de achtertuin lagen nog wel binnen mijn bereik maar die groepen kleine vogeltjes die in de winter bij Mariënwaardt rondfladderden, wist ik niet thuis te brengen, en ik had het idee dat ik maar de helft waarnam van wat er te zien was.

Aan de NVWC had ik nog niet gedacht; dat er zulke verenigingen bestonden was ook nog niet echt tot me doorgedrongen. Als excuus kan ik alleen aanvoeren dat bij mij thuis een bezoek aan de Haagse Geraniummarkt als uitstapje in de natuur werd beschouwd en de verzamelde vogelkennis van mijn familie nog niet toereikend was om een koolmees van een pimpelmees te onderscheiden. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Op een mooie dag – al weet ik echt niet meer wanneer, het zal de nazomer van 2002 geweest zijn? – was ik aan het skaten op de dijk bij Culemborg. Bovengekomen bij het reigerbosje (al wist ik niet dat het zo heet) stond er naast een auto één man met een verrekijker in het bosje te turen. Merkwaardig. Wat later terugkomend uit richting Beusichem stonden er inmiddels een man of vijf, allemaal met verrekijkers, in datzelfde bosje te turen. Voor zover ik kon waarnemen, was daar helemaal niets te zien maar in ieder geval zagen ze er onschuldig genoeg uit. Nog een halfuurtje later weer terugkomend op hetzelfde punt stonden er inmiddels twaalf man met verrekijkers, versterkt met telescopen en er liepen zelfs kinderen bij; het begon een echt oploopje te worden. Tegen die tijd knalde ik zowat van nieuwsgierigheid en vroeg wat er hier dan toch te zien was? Het bleek een

kwak te zijn. Een wat? Kwak. Dat moest natuurlijk even worden uitgelegd, waardoor mijn vogelkennis meteen met 50% uitgebreid werd. Ik mocht zelfs even door een kijker naar het mysterieuze beest kijken. Voor mij een grauwe vlek tegen een schimmige achtergrond (het was inmiddels aan het schemeren) maar voor de groep duidelijk veel interessanter. Het zag er allemaal erg belangwekkend uit.

Die dag heb ik daar niks meer mee gedaan maar vergeten was ik het voorval ook niet en later ben ik gaan zoeken naar een club vogelaars in de omgeving van Culemborg. Via de ganzenexcursie van Ruud Post in de winter van 2003 kwam ik alsnog bij de NVWC terecht, naar later bleek inderdaad diezelfde club, en die eerste man met verrekijker op de dijk bleek Jouke Altenburg te zijn geweest, en de geleende kijker was van Ingrid Hille Ris Lambers.

De vogelwerkgroep, waar ik als volstrekte leek instapte, heeft een vaste kern van enthousiaste mensen met (heel erg) veel vogelkennis, die nooit te beroerd zijn die te delen. Er wordt ook veel tijd gestoken in systematische observatie ten behoeve van Sovon, wat voor een beginner nog een heel eind in het verschiet ligt maar boeiend is om mee te krijgen. De georganiseerde cursussen en zeker de excursies zijn steeds een feest, de Hemelvaartkampen zijn een feestje in het kwadraat - zoveel kennis bij elkaar, heerlijk! De handicap van een late start met vogelen blijft natuurlijk maar het is zo leuk meer te leren dat ik die achterstand ooit nog wel 'ns denk in te lopen, hopelijk op tijd voor het 50-jarig jubileum. Ik hoop voldoende kennis op te doen om actief te kunnen bijdragen aan de vogelwerkgroep (anders dan door het maken van de notulen bedoel ik) en op de lange duur niet alleen het enthousiasme maar ook de kennis te kunnen doorgeven.

kwak, la Brenne 2005, foto: Ruud Post

Adressen

Contactadres:

Natuur-en Vogelwacht Culemborg
Clubhuis "De Ketelvink"
Middelcoopstraat 1A
4102 CE Culemborg
Postbankrek.: 83.31.858
KvK te Tiel: 40156764
e-mail: post@nvwc.nl
website: www.nvwc.nl

Bestuur:

Kars Veling (voorzitter)
Akkerwinde 9
4102 JJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 16 89

Gonda Baard (secretaris)
Martinus Nijhoff 13
4103 WP Culemborg
Telefoon: 0345 - 52 13 94

Yme Jan Bosma (penningmeester)
Wilgenboom 51
4101 WK Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 30 08

Leo van der Kooij
Vliegerweg 3
4101 JK Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 54 50

Daniël Beuker
Wilgeboom 13
4101 WJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 61 55

Mike van der Linden
Oostersingel 9
4101 AA Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 21 52

Margreet de Nie
Landzichtweg 14
4105 DP Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 67 69

Stellen van vragen aan het bestuur kan door te bellen of te mailen naar: bestuur@nvwc.nl

Lidmaatschap en Contributie:

Nieuwe leden en adreswijzigingen kunnen worden doorgegeven via: Toine van Laar
e-mail: lidworden@nvwc.nl
of het postadres van "De Ketelvink"

Betaling geschiedt per toegezonden acceptgirokaart. Lidmaatschap per gezin/adres e15,00 per jaar. Postlidmaatschap e 20,00 per jaar. Opzegging minimaal een maand voor het einde van het verenigingsjaar.

Coördinatoren:

Kampen, lezingen, dia-avonden en cursussen:
Leo van der Kooij
Vliegerweg 3
4101 JK Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 54 50

Nestkastenwerkgroep:
Ruud Post
Linnaeuslaan 61
4102 LG Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 01 35

Vogelwerkgroep:
Ingrid Hille Ris Lambers
Eksterstraat 3
4105 WJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 54 96 09

Plantenwerkgroep:
Leo van der Kooij
Vliegerweg 3
4101 JK Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 54 50

Insectenwerkgroep:
Annette van Berkel
Akkerwinde 9
4102 JJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 16 89

Knotwilgenwerkgroep:
Harry van de Warenburg
Grondzeilerweg 9
4105 HJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 43 58

Werkgroep Wintervoeding Vogels
Ruud Post
Linnaeuslaan 61
4102 LG Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 01 35

Werkgroep Natuurfotografie:
Wim Kievit
Verdistraat 13
4102 CL Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 45 61

Begeleiding jeugdgroepen:
Gerdiit Greve
Alida de Jongstraat 31
4105 EC Culemborg
Telefoon: 0345 53 40 00

Monica Noordhuis
Heimanslaan 867
4102 LN Culemborg
Telefoon: 0345 52 16 17

Contact-adressen:

Dierenambulace Vianen:
Jolande van der Klis
Postbus 390
4130 EJ Vianen
Alarmtelefoon: 06-51 11 12 90
e-mail: jolandevanderklis@hetnet.nl

Kinderboerderij "de Heuvel"
Peter Brosky
Weithusen 63
4102 NV Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 88 09

Steunpunt NME
Pauline Hoevenaars
Weithusen 63
4102 NV Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 97 41
(dinsdag en woensdag)
0345 - 47 77 91
maandag t/m donderdag
bezoek op afspraak
e-mail: nmeculemborg@wanadoo.nl

Diverse Natuurorganisaties:

Milieu:
Milieuklachten gemeente Culemborg
Telefoon: 0345 - 47 77 94
(tijdens kantooruren)
Na kantooruren politie
Telefoon: 0900 - 88 44

Klachten meldlijn gemeente Culemborg
Telefoon: 0345 - 47 79 59

Milieuklachten en informatiecentrum (MKIC)
Telefoon: 026 - 359 99 99

Veldpolitie:
(Werkhoven)
Den Hartog: 0345 - 55 15 58
(Cothen)
Vrieling: 0345 - 56 16 75
(Zeist)
Meldkamer: 030 - 692 48 24

Algemene Inspectiedienst AID groendesk
Telefoon: 030 - 669 26 40 of
030 - 669 26 63

Gemeentepolitie
Triosingel 34
4101 XC Culemborg
Telefoon: 0900 - 88 44

Vereniging Milieudefensie:
Postbus 19199
1000 GD Amsterdam

Milieudefensie Steunpunt Culemborg:
Fredrik van Eedenlaan 30
4103 WB Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 30 97
e-mail: milieudefensie.culemborg@planet.nl

Milieuwerkgroep Noordwest-Betuwe:
Harry van de Warenburg
Grondzeilerweg 9
4105 HJ Culemborg
Telefoon: 0345 - 51 43 58

Werkgroep Milieu Geldermalsen:
Henk ten Berge
Twee Morgen 16
4196 JT Tricht
Telefoon: 0345 - 57 39 74

Milieuwerkgroep Buren:
Goof den Hartog
Kloosterlaan 15
4111 LG Zoelmond
Telefoon: 0345 - 50 20 61

Informatie:

Clubhuis:
"De Ketelvink" voormalig "Ketelhuis" op Terweijde.

Bibliotheek:
Boeken/verslagen/tijdschriften in "De Ketelvink".
Informatie en uitleen woensdagmorgen of op afspraak
Telefoon: 0345 - 52 13 94

Het Vogeljaar:
Jaarabonnement door overschrijving van e12,55 op girorekening van de N.V.W.C., ondervermelding van "Het Vogeljaar"

Verbandtas en -trommel:
Voor alle activiteiten is er een verbandtas en -trommel aanwezig in "De Ketelvink". Aanvullingen z.s.m. na gebruik doorgeven aan de beheerder:
Ellen Geleedst
Dorpstraat 24
4111 KS Zoelmond
Telefoon: 0345 - 52 19 53

Inleveren vogelwaarnemingen:
e-mail: waarnemingen@nvwc.nl
Invulformulier te vinden op www.nvwc.nl of via de speciale bak in "De Ketelvink"

Vogelopvang:
Alle "wilde" zoogdieren en vogels, die hulpbehoevend zijn kunnen, na overleg, gebracht worden naar:

(tijdens kantooruren)
Kinderboerderij "de Heuvel"
Jan Kaper
Weithusen 63
4102 NV Culemborg
Telefoon: 06 - 51 57 23 05

(na kantooruren)
Ruud Post
Linnaeuslaan 61
4102 LG Culemborg
Telefoon: 0345 - 53 01 35

Postadres Redactie De Hak-al:
Ellen Geleedst
Dorpstraat 24
4111 KS Zoelmond
Telefoon: 0345 - 52 19 53
e-mail: redactie@nvwc.nl

Indien deze Hak-al onbezorgbaar,
graag retour aan:

N.V.W.C.
Middelcoopstraat 1A
4102 CE Culemborg

AGENDA

september

03	09:00	plantenwerkgroep	themadag waterplanten
05	20:00	fotowerkgroep	fotografie-avond
09	19:30	Jan Dirk Buizer	vleermuizenexcursie
12	20:00	bestuur	bestuursvergadering
16	20:00	dialezing	leden voor leden
19	20:00	bestuur	kaderavond
24	09:00	vogelwerkgroep	excursie de blauwe kamer

oktober

01		vogelwerkgroep	world birdwatch
03	20:00	fotowerkgroep	fotografie-avond
10	20:00	bestuur	bestuursvergadering
24	20:00	coördinatoren	opstellen jaarprogramma 2006
28	20:00	dialezing	Yucatan in Mexico
29	09:00	plantenwerkgroep	paddenstoelenexcursie
31		redactie	inleveren kopij Hak-al

november

07	20:00	fotowerkgroep	fotografie-avond
14	20:00	bestuur	bestuursvergadering
18	20:00	dialezing	
19	09:00	knotwerkgroep	knotwilgen snoeien
23	20:00	plantenwerkgroep	mossen-avond

december

10	09:00	knotwerkgroep	knotwilgen snoeien
14	20:00	insectenwerkgroep	vakantiefotodiaendigitaleplaatjesopnaambrengavond
19	20:00	bestuur	thema-avond

12 september deadline kopij Hak-al

Kijk voor het laatste nieuws op www.nvwc.nl